

VEZÉRCIKK

Ünnepvárás • *Balogh Sándor*

Talán tévedek, és csak nekem tűnik úgy, hogy szaporodik a kegyesek körében a karácsonyt ellenzők, az ünnepet elvetők száma? Mire is hivatkoznak?

Például, hogy nincs bibliai-igei alapja, olyan, mint például a húsvétnek vagy a pünkösdnek van, hogy maga a kereszténység is csupán Kr. u. 325 táján kezdte Jézus Krisztus születését ünnepelni, és hogy nincs ember, aki meg tudná mondani a születés pontos dátumát. Jogos, és zavart kelthet az is, hogy napjainkban is legalább háromféle időpontban ünnepli a kereszténység.

A napokban valaki János evangéliumára hivatkozott, hogy János nem tartotta fontosnak a születés körülményeiről beszélni, hanem mindjárt a lényegre tért: „az Ige testté lett és lakozék miközöttünk”. De a teljes Írás Istentől ihletett, és én örömmel olvasom, ahogyan Máté és Lukács leírja a próféciákkal egyező születési történetet. Természetesen nem azért mondják el részletesen, hogy ezzel valamiféle karácsonynak nevezett ünnepet alkossanak, s pláne nem olyan karácsonyi szellemiséget, mint amelyet napjainkban ismer a világ!

Ő rejtettségben született meg, de: ünnepel a menny és örvendezésre szólítja a betlehemi pásztorokat is, és jönnek már a napkeleti bölcsek is ... Valóban, mennyire nem egy „hivatalos”, hagyományos ünneplés volt ez ott, akkor!

Nekem is különös, furcsa világ a névleges kereszténység, azaz az ún. keresztény kultúrával jelzett országok népeinek karácsonyozása.

Mi nem ugyanazt értjük a karácsonyon, mint a világ. Nekünk azt jelenti a karácsony: ha nem születik meg testben Jézus Krisztus, akkor nincs húsvét, nincs pünkösd, s nincs üdvösség sem... Ha ünnepelünk is, nem csupán arra az egy-két napra korlátozódik a karácsonyunk, hiszen mindig a Születés ünnepét éljük át az év bármely napján, amikor egy embert újjászületni látunk!

Ha ünnepelünk, akkor nem egy zárt családi kör szeretetére gondolunk, nem az üdvösség feletti örömet nélkülöző ajándékozási lázban égünk, nem azon gyötrődünk, hogy hogyan szerezhetnénk be az éppen legdivatosabb műanyagfenyőhöz a fenyőillatú sprayt.

Egyáltalán: mi nem az ünnepet ünnepeljük! Mi teljes örömmel örvendezünk, hogy Megváltónk született. Az én Megváltóm született meg, az én életemben született meg, és bennem is testet öltött az Ige!

Miért kellene mereven elutasítani ezt az ünnepet? Miért ne lehetne jól élni a lehetőséggel, hogy az emberek ezen az ünnepen valami kimondhatatlan belső titkos várakozással vágnak valami óriási, mindent betöltő élményre, s mivel ezt sajnos nem kapják meg az ünneptől, lassan hozzá is szoknak, hogy ez az ünnep is csak egy illúzió, egy szentimentális, nosztalgikus „kábitószer” pár napra való hatással. (Sőt negatív hatással, hiszen ki ne hallott volna már az ún. „karácsonyi neurózisról”.)

Nos, miért ne használnánk föl ezt az alkalmat is arra, hogy hirdessük a világban a Keresztrefeszített, de a Feltámadott és Élő Krisztust, aki kész ma is megszületni emberek szívében, életében. Miért ne hozhatnánk ki gyermekeket intézetekből, miért ne látogathatnánk meg kórházi betegszobákat, esetleg egy egész gyermekosztályt? Karácsony Krisztus

születésének ünnepe. Örvendezzünk efelett!

MEDITÁCIÓ

A kimondhatatlan nagy Ajándék! (2Kor 9,15) • Tulipán Miklós

Istennek, a világ bűneire Jézus Krisztus a válasza. Már az Édenben tudtul adta, sőt ígérte, hogy szabadítót küld. Az idők teljességében az Atya kibocsátotta Fiát, Aki emberi testnek hasonlatosságáig megüresítette magát és engedelmes volt mindhalálig. Hogyan öltött testet az Isten Fia és hogyan lehet a Végtelen, az időben és térben zárt életünk részese? Hogyan lehet halandóvá a halhatatlan, bűnné az, aki nem vétkezett és szájában álnokság nem találtatott, hogyan lett emberré az Isten, hogy ne szűnjön meg az lenni, aki, ez misztérium. János evangélista megsejtve e titkot azt mondja: Az az Ige, mely kezdetben Istennél volt, sőt egy volt vele annyira, hogy Isten volt az Ige. Testté lett és itt élt közöttünk, láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya Egyszülöttének dicsőségét, aki telve volt kegyelemmel és igazsággal. A karácsonyi evangélium lényege ez. Ez a betlehemi pusztában felcsendülő angyali kórus örömeinek oka és célja. Az egész Föld öröme, mert megszületett a Megtartó.

Az egyre nagyobb szegénységgel küzdő világunkban van-e realitása az evangéliumnak, az öröme való felszólításának? Ma, amikor megélhetési gondokkal küszködünk, már egymás megajándékozására gondolni sem merünk. Istennek egy kimondhatatlan nagy Ajándékáról beszél igazsakasunk. A megajándékozott embert elkötelezi az ajándék az ajándékozó iránt. Te is, én is ezek közé tartozunk. A testté lett Ige, teremtő Ige. Kezdetben a kietlen és pusztá Földet, egy csodálatos életbölcsővé, Édenné teremtette. A kőtáblára vésett Ige, testté lett, hogy megváltson minket. Ezt követően lett írott Igévé, hogy hirdetett Igévé legyen, hogy befogadása által bennünk testesüljön meg, hogy újjászüljön és mindent újjá teremtsen. Ahol befogadják, ott hatalmas mozgásba hoz mindent, ott ha két köntös van, szívesen osztoznak azzal, akinek nincs, megszűnik egyik oldalon a dőzsölés, a másik oldalon a szegénység. Az első gyülekezetben nem volt senki szűkölködő, mert mindenük az Isten teremtő akarata alá volt rendelve. Közöttük az Ige ily módon testesült és teljesült. János apostol mindenki figyelmét szeretné ráirányítani erre a csodára, ezt írja: „Lássátok, mily nagy szeretetet adott nekünk az Atya” (1Jn 3,1). E dicső égi ajándék Isten gyermekeivé avatja azokat, akik befogadják Őt, mert meg fogjuk látni Őt, amint van. Ennek másik feltételét Ő így határozza meg: „Boldogok a tiszta szívűek, mert Ők az Istent meglátják” (Mt 5,8). Most még csak tiszta szívünk sejteti Őt, de a világ reményét majd minden szem meglátja; „mert még vajmi kevés idő és Aki eljövendő eljön és nem késik” (Zsid 10,37).

Szenvedő és vérző világunk a békesség fejedelmét üdvözölheti megjelenésében. Amikor Ő megjelenik, nép-népre fegyvert többé nem emel, hadakozás többé nem lesz, mondja az Ószövetség evangélistája. Elérkezett az idő, hogy az örömhírt vivők lábai kiegyenesedjenek, az ellankadt kezek felemelkedjenek és az Ember Fiához illő erővel hirdessük az elközelgett Isten országát, ami elsősorban nem evés és nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm. A melankóliához szokott korunk embere ismét Őbenne reménykedhet és örülhet. Így lehet az Úr öröme a mi erősségünk. Ő nem olyan Messiásként érkezik, akit Mária tart karjaiban, hanem az Ő karjai ölelik át szeretett világát, hogy nyilvánvalóvá legyen: aki Őbenne hisz, az nem csalódik. A hamis Messiások miatt reményt veszített világ felismeri Benne azt, akiben lakozik az Istennek teljessége, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön, aki előtt minden térd meghajol és meglátja Őt minden szem. A világ elkésett könnyek között ismeri fel mulasztását, de a Lélek és a Menyasszony ezt kiáltja: „Jövel”! A fenyőfák, csillagszórók és gyertyák pislogó fényű kétes értékű karácsonyát váltsa fel a világ világosságának méltó fogadására való felkészülésünk! Váljunk a békesség, az emberek iránti

jóakarát és az Istennek adott dicsőség eszközeivé! „Aki hálával áldozik az dicsóít engem”. Mondjuk hát mi is, Istennek legyen hála az Ő kimondhatatlan nagy Ajándékáért, Jézus Krisztusért! Ámen!

Ama fényes Hajnalcsillag • Pirka Beáta

A karácsony a SZERETET ünnepe. Ezt szinte mindenki tudja és próbálja is bizonygatni. A karácsony közeledtével egyre lázasabb készülődésben vagyunk és megpróbálunk sokaknak örömet szerezni ajándékainkkal. Hogy mi van valójában a szívekben a SZERETET ünnepén, erről így vall a világ embere:

- „Ilyenkor olyan jó. Együtt van a család és kellemesen elbeszélgetünk, hisz évközben erre alig van idő.”
- „Valahogy békesség telepszik mindenre és mindenkire, és ilyenkor a másokra is odafigyelünk. Azt hiszem ez tényleg a SZERETET ünnepe.”
- „Mindenkori örül és boldogságban úszunk az ajándékok között. Persze annak is örülünk, hogy a többiek is örülnek a mi ajándékainknak.”
- „Nem is tudom. Nálunk nincs semmi különös, átadjuk az ajándékokat, aztán mindenki megy a dolgára.”
- „Egész nap az estére készülünk, és amikor eljön, elénekeljük a Csendes éj-t, átadjuk az ajándékokat. Egyszerűen minden nagyon jó és szép!”

Juhász Gyula szerint:

„Szép	Tündérország	támad	föl	szívemben
Ilyenkor				decemberben.
A	szeretnek		csillagára	nézek,
Megszáll	egy	titkos,	gyönyörű	igézet,
Ilyenkor decemberben.,,				

Nekünk mit jelent a KARÁCSONY? Mi keresztények átérezzük még ma is ama fényes csillag ragyogását? Aki gazdag létére szegényé lett; akinek a vállán uralom van, aki CSODÁLATOS, TANÁCSOS, ERŐS ISTEN, ÖRÖKKÉVALÓSÁG ATYJA, BÉKESSÉG FEJEDELME; aki azért jött, hogy megkeresse és megtartsa ami elveszett; aki megment és megszabadít, jeleket és csodákat cselekszik mennyen és földön; akinek neve IMMÁNUEL – VELÜNK AZ ISTEN.

Kell-e ennél több? Adhat-e valaki ennél nagyobb ajándékot? Jézussal az IGAZI SZERETET jött a világra. Bárcsak MINDENKI átérenné ezt, nemcsak annyit, hogy együtt van a család és jól érezzük magunkat. Az EGYETLEN ÉS IGAZ SZERETET MINDENKI SZÁMÁRA ADOTT! És ingyen van!

Dr. Bán Endre lelkész szavaival:

„Isten karácsony éjjelén bizonyította be, hogy meg tudja fogni az emberek szívét, hogy új vágyakat tud kelteni bennünk, hogy valami örök sóvárgást tud előidézni szívünkben. A karácsony varázsa megsejteti velünk a beteljesedés mennyei varázsát.”

ÍRÁS AZ ÍRÁSRÓL

„Mondd, mi van a te házában?” (2Kir 4,1–2) • Mundrucz István

Egy jól ismert ószövetségi történet áll előttünk, melyből Isten üzenete jut el hozzánk. A szorongatott helyzetben levő sareptai özvegyasszony kiált az Úr prófétájához, Elizeushoz és feltárja előtte problémáját: elveszítette a férjét, mindenéből kifogyott, hitelekbe él jó ideje. A

hitelező megjelent, aki nem akar tovább várni, el akarja vinni az özvegy két gyermekét, hogy rabszolgái legyenek. A nincstelen asszony kétségbeesve beszéli el kilátástalan sorsát Elizeus prófétának, de kimondatlanul is ott volt benne a felismerés, hogy rajtuk egyedül csak Isten segíthet. Az asszony panasza-szavaira Elizeus kérdése így hangzott: „Mit cselekedjem veled?” Ez aztán a jó kérdés! Annyira jó, hogy az özvegy nem tudott válaszolni rá. Tovább kérdezősködött a próféta: „Mi van a te házádban?” Ez már közelebb állt az asszonyhoz, tudott válaszolni rá: „Nincs egyéb, csak egy korsó olajam”. Ismerjük a történet folytatását: így szólt hozzá Elizeus: „Menj el, kérj a szomszédaidtól üres edényeket, de ne keveset! Utána zárkózzál be fiaiddal együtt és a korsóból öntsd az olajat az üres edényekbe, míg megtelnek!” Az asszony megfogadta a próféta szavát és úgy cselekedett. Fiaival együtt hozzálátott az edények megtöltéséhez. Szakadatlanul ömlött a megsokasított olaj egészen addig, míg az utolsó edény is meg nem telt. Könnyes szemekkel nézhette az asszony a csodát. Magához ölelte gyermekeit, majd kinyitotta háza ajtaját és elfutott a prófétához megosztani vele örömét, boldogságát. Elizeus elé állt és áradt belőle a szó: „Képzeld, Isten embere, milyen csodát éltünk át tanácsod nyomán! Tele van minden edény, pedig sokat és nagyokat kértem a szomszédaimtól!” – Túláradó módon, mint tele edényből, ömlött az asszony szívéből az öröm és hálaadás, a gondviselés nyomán. Ezután megszólalt a próféta: „Menj el, add el az olajat és fizesd ki a hiteleződet, te pedig és a te fiaid éljétek a maradékából!”

Ez a nő elveszítette férjét és most közel állt ahhoz, hogy elveszítse gyermekeit is. Azt olvassuk a Bibliából, hogy a nehézség megoldására nem további emberi megoldásokat keresett, nem más hitelezőket keresett, hogy adósságát egy újabb kölcsönnel fizesse ki, hogy egyik hitelt a másikkal adja vissza, hanem elment Isten emberéhez.

Amikor ezeket az ígéket olvassuk és ezekről gondolkodunk, rá kell jönnünk arra, hogy itt olyan kérdések is felvetődnek, amelyekre nem könnyű válaszolni. Egyik az, hogy Isten miért enged meg ilyen kiszolgáltatott, nehéz élethelyzeteket az Őt félő keresztény, hívő emberek életében? A másik: lehetséges az, hogy én Istent szeretem, az Ő gyermeke vagyok és mégis ilyen kiszolgáltatott, szerencsétlen, nyomorult körülmények közé kerülök? Az özvegy nem tudta ezeket megválaszolni. Nekünk Biblia-olvasó embereknek azonban vannak igei gondolataink, és tudunk is választ adni erre a nagy kérdésre, főleg akkor, ha nem mi, hanem más kerül nehéz helyzetbe. Nagy bölcsen így érvelünk legtöbbször: „Tudod, testvérem lehet, hogy Isten sújtó keze nehezedik rád; vagy: bűnt követtél el, engedetlen voltál. Talán rögtön idézzük az ószövetségi figyelmeztetéseket, az áldásokról és az átkokról, hiszen ott és más helyeken is, Isten kilátásba helyezte az engedetlenség, a bűnös életvitel következményeiként, a nyomorúságot, a szenvedést. „Igen, mindez azért történik, mert Isten ezek által akar nevelni, erősíteni, megszilárdítani” vélekednek mások. Kétségtelen, hogy van igazságtartalma a felsoroltaknak is; de úgy érzem, hogy a megértéshez közelebb visz bennünket, ha jobban figyelünk az Úrra, ha kezdjük látni és érzékelni Isten akaratát, tervét életünkre vonatkozóan. Eszembe jut a tanítványok viselkedése az utolsó vacsorán, amikor Jézus megmosta a lábaikat. Péter ellenállásakor Jézus ajkáról ez is elhangzott: „Amit én cselekszem, te azt most nem érted, de ezután majd megérted” (Jn 13,7). Kedves testvérem! Talán most is próbák, nehézségek között vagy. Hidd el, hogy Isten elhozza azt az időt, amikor érthetőkké lesznek az érthetetlen dolgok! Elizeus tanácsa teljes megoldást jelentett a bajbajutott asszonynak. Az a próféta, akinek a neve azt jelenti: „Isten segít”, valóban eszközzé vált Isten kezében. Kedves Testvérem! Hadd kérdezzem meg tőled, hogy problémáiddal, gondjaidal kihez fordulsz?! Hadd mondjam meg, hogy ennek az asszonynak akkor, nem együttérzésre, nem jó tanácsra és elsősorban nem vigasztalásra volt szüksége, hanem segítségre, méghozzá Isten segítő kezére, ahogy neked és nekem is. Isten segítségére van szükségünk! Szent bizonyossággal valljuk, hogy „mindaz, aki az Úrnak nevét segítségül hívja megtartatik” (ApCs 2,21; Róm 10,13).

Az özvegyasszony panaszáradatát Elizeus így szakította félbe: „Mit cselekedjem veled?”

Sokszor mi is mondjuk és mondjuk panaszainkat egymásnak és az Úrnak. Szinte nem hagyjuk Istent szóhoz jutni, hogy feltehesse azt a kérdést nekünk is, amit Elizeus tett fel az asszonynak. Ha elhangzik az Úr kérdő szava, tud-e feleletre nyílni az ajkunk és a szívünk, és tudunk-e engedelmesen, hittel indulni az Úr tanácsa szerint? Talán, némák maradunk, hogy elhangozzék a második kérdés is: „Mondd meg nékem, mi van a te házádban”. Ha a Szentlélek hangjának utat engedünk, szíven talál bennünket ez a szelíd, de számadásra hívó kérdés. Mi van a te házádban, mi van a te otthonodban? Úgy érzem, jó ezeket a kérdéseket időnként feltenni önmagunknak és nagyon jó ezekre a kérdésekre választ is adni. Mi van a te hajlékodban, mi van a te szívedben? Amikor „nyugalmat” és „békességet” öltve magadra megállsz az Úr népe között, vajon mire fordítod rá az ajtód, mit hagyysz otthon? Békességet, szeretetet, megértést, szentségre való törekvést, harmonikus, építő kapcsolatot a családdal? Mi van a te házádban? Feltehetjük ezt a kérdést nemcsak az egymással való kapcsolatunk tekintetében, hanem tárgyi vonatkozásban is. Az özvegyasszony kevéske olaját Isten megáldotta, mert elfogadta azt. Mi van a te házádban? Csak olyan dolgok, amiknek meg kellene sokasodniuk, vagy olyan dolgok is, amiket ki kellene dobálnod az otthonodból? Ezen a ponton arra kérem az Urat, hogy Ő adjon tisztánlátást mindnyájunknak. Isten hatalmának megnyilatkozása előtt a szegény özvegynek csak egy korsó olaja volt, azt is a hitelező pénzéből vette. Sok idős, betegségeket hordozó testvérünknek alig van jártányi ereje, mégis alkalomról-alkalomra ott van a gyülekezetben és boldogan tesz bizonyosságot arról, hogy az Úr újra meg újra megerősíti őt. A kevés olajat a korsóban, az akarást az emberi szívben az Úr meg tudja áldani és sokasítani.

Ezzel szemben szomorú a helyzeted, ha úgy látod, hogy gazdag vagy, mindened megvan, te már mindent tudsz, a lelki fejlődés csúcsára jutottál, nálad a kevés megsokasításának a csodájára már nincs szükség. A laodiceai gyülekezetéről így beszél az Úr: „Mivel ezt mondod, gazdag vagyok és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és mezítelen” (Jel 3,17). Ugyanennek a résznek a 19-ik verse a következőket mondja: „Akiket én szeretek megfeddem és megfenyítem: légy buzgóságos azért és térj meg.”

Az özvegyasszony tisztában volt nyomorával és szegénységével. A próféta szavai nyomán azonban nagy hitet nyert. Gyermekeivel együtt összegyűjtötte a szomszédok összes edényét, a megígért olaj-kiáradás számára. A szomszédok csodálkozhattak ezen, hiszen tudták róla, hogy egyetlen korsója is sok arra, hogy olajkészletét őrizze. Arra is gondolhattak gúnyos tekintetelve az asszonyra, hogy a rázúdult nehézségek az eszét vették. Mégis, ha másért nem, csupán szánalomból segítették őt üres edényeikkel. A bajban levő nő szívében pedig folyton ott csengett a prófétai szó: „Sok edényt szedj össze!” Ő pedig fáradhatatlanul teljesítette az Úr akaratát.

Fontos útmutatás áll előttünk ebben a régi történetben. Az Istentől nyert hitnek az útja ez, ahol legtöbbször nem láthatunk messze előre, de a következő lépést mindig megvilágítja az Úr azzal, hogy ígéreteit beváltja.

Van ennek a történetnek még egy nagy üzenete. Így szólt Elizeus: „menj be ... a te fiaiddal együtt”. Legyenek ők is a csoda szemlélői. Nem okoskodott így az özvegy: Hadd menjenek a gyerekek játszani, amíg én az edényeket rendezgetem, hiszen úgy sem tartozik rájuk a dolog, úgy sem értik ezt. Ez a nő engedett a szónak és ezáltal a fiai hatalmas hitet, sőt megbizonyosodást nyertek, amely az egész életükre kihatott.

Testvéreim! Akinek van füle hallja, hogy mit mond a Lélek a gyülekezetnek. Nincs szándékában az Úrnak téged külön megáldani, ha az életedet egy családba, közösségbe helyezte.

A Biblia tanítása szerint az olaj a Szentlélek jelenlétét szimbolizálja. Az utolsó időket példázva, Jézus beszélt az öt okos és az öt bolond szűzről, akik kimentek a vőlegény fogadására. Lámpásaikat és edényeiket is magukkal vitték. Sorsukat – jól tudjuk –, az olajjal

való ellátottságuk döntötte el.

Testvérem, hadd tegyem fel a kérdést végezetül. Van-e elegendő olaj a lámpásodban? Ha úgy látod, kifogyóban van, hadd bátorítsalak arra, hogy van lehetőség ma is az edények feltöltésére! Jön a Vőlegény nemsokára! Az életünk legyen telve Isten Lelkével! Ma még itt a lehetőség, árad a Szentlélek olaja. Vigyük eléje életünk edényét, hogy az Úr színültig megtöltse az ő kegyelmének olajával!

Sámson, avagy mit ér az elhívás? • ifj. Kovács Béla

A bírák idejében Izráel többször került a szomszédos filiszteusok uralma alá, mivel elfordultak Istenüktől.

Így volt ez Sámson születése előtt is. Izráel fiai hosszú ideje a filiszteusok pusztítása miatt sínylődtek. Isten azonban rátekintett népére és meghallgatta kiáltásukat: szabadítóról gondoskodott. Az angyal egy fiú születését jelentette be a gyermektelen Mánóahnak és feleségének. A gyermekhez nagy ígéret fűződött: „ő kezdi majd megszabadítani Izráelt a filiszteusok kezéből” (Bír 13,56). Istennek szentelt lesz egész életében már anyja méhétől fogva, ezért ne igyon semmiféle részegítő italt, haját ne vágják le és tartózkodjon a tisztátalan dolgoktól (4Móz 6,2–8). Igazán szép jövő előtt állott ez a fiúcska, akit szülei Sámsonnak neveztek. Az Úr nagy dolgokat jelentett ki felőle, amelyek az egész nép életét befolyásolták. Istennek az volt a terve, hogy általa szabadítsa meg Izráelt az idegen elnyomástól. Mivel Isten akaratának végrehajtója volt, ezért lett egész életre szóló nazirsággal különválasztva népe fiaitól. Elhívása következtében nagy küzdelmek és – Isten ígérete szerint – nagy győzelmek vártak rá. Isten erejével indulhatott az ellenséggel szembe. Amikor felnövekedett; az Úrnak Lelke arra indította, hogy elhívásának eleget tegyen (Bír 13,25), hogy kiűzze a filiszteusokat Izráelből.

Sámson Timnába ment, a filiszteusokhoz, ahol megtetszett neki egy nő és feleségül akarta venni. Nem számított neki apja és anyja ellenvetése, mert ő kapcsolatot akart teremteni az ellenséggel. Az írás szerint az Úrtól volt ez a gondolata.

Sámson Isten erejével aratott nagy győzelmet (Bír 15,18). Így lett húsz évre az Úr Lelkétől felkenve Izráel bírája.

Később – már nem az Úr akaratából – megszeretett egy filiszteus asszonyt a Sórek-völgyben (Bír 16,4). Isten Lelke ekkor eltávozott tőle, mert felfedte nazirságának titkát – Istennek szenteltségét – Delilának (Bír 16,20). Az Úr nem helyezte vissza a helyes vágányra. El kellett szenvednie bűne miatt a megvakítást, a megaláztatást, a rabszolga sorsot. Amint azonban a fogságban Istenhez kiáltott, az Úr kegyelmében ismét megerősítette őt, és halálával többet megölt, mint egész életében (Bír 16,28–30).

Sámson történetéből ki kell emelni azt a figyelemre méltó gondolatot, amit az ige így ír: Sámson „a hetedik napon megmondta neki – mármint Delilának a találós kérdés megoldását – mert folyton zaklatta őt” (Bír 14,17), ill. „mikor aztán (Delila) mindennap zaklatta szavaival és gyötörte őt, halálosan belefáradt a lelke, és kitérta előtte egész szívét” (Bír 16,16–17).

Vajon mi volt az, amibe Sámson lelke halálosan belefáradt, ami arra készítette, hogy elárulja ellenségeinek a titkot? Bizonytalán a női sírdogálás, unszolás, zaklatás is kimerítette őt, de volt valami más is, amibe halálosan belefáradt a lelke.

A Gal 5,17-ben Pál ezt írja: „Mert a test a lélek ellen törekedik, a lélek pedig a test ellen; ezek pedig egymással küzdenek, hogy ne azokat cselekedjétek, amiket akartok.”

A Róm 7,22–24-ben ezt olvassuk: „Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint, de látok egy másik törvényt az én tagjaimban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul ad a bűn törvényének, mely van az én tagjaimban. Óh, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?”

Ímé, az őember és az újember harca. Sámsonban is ez a harc dúlt. Az ő lelke nagyon jól tudta,

mi Isten elhívása, testében viszont ellene tett. Ebbe a küzdelemben fáradt bele halálosan és el is bukott. De nem így te, meg én! Mert mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít! Nem a saját erődből kell a gonosznak ellene állnod, mert „nincs is semmi kárhoztatásuk azoknak, akik Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint járnak, hanem Lélek szerint” (Róm 8,1). Isten Lelke erősít meg téged, hogy vezessen. Látod, Sámson beleszületett a nazírságba, és talán annyira természetesnek találta azt, hogy nem érte fel, mire is hívta el őt az Úr. Lehet, hogy te is meg én is így vagyunk. Nekünk az Úr hatalmat adott, hogy az ellenség erején diadalt vegyünk (Lk 10,19), és nem értékeljük ezt. Sámson is mehetett volna haddal a filiszteusok ellen, mint Gedeon, ő mégis inkább lepaktált (volna) velük, ha az Úr ezt hagyja. Lehet, hogy mi is próbálunk egyezséget kötni a gonosszal, a bűnnel ahelyett, hogy ellene állnánk és legyőznénk. Csak hogy ne kelljen harcolni, mert az kellemetlen. Ennek azonban nagy ára van! Az, hogy most állsz, az az Isten kegyelme, aki helyreállított téged, mint Sámson is. De miért kellene ezért akkora árat fizetned, hogy szinte behalsz a keserűségbe? Miért nem maradsz meg hűséggel elhívásod mellett? Ha Isten Lelke indít, járj az Ő útján! Vigyázz nagyon a te elhívásodra!

A CSALÁD

A nevelésről • *Lennart Steen*

A nevelésnek két aspektusa van. Az egyik az imádkozó élet, amellyel gyermekedet hordozod az Úr előtt. Pál azt mondja, hogy meghajtom térdeimet az Atya előtt, akiről nevét kapja minden nemzetség mennyen és földön” (Ef 3,14–15), aki gondot visel minden népről. Szüleitek is így imádkoztak értetek, lehet, hogy ti nem is tudtatok erről. Sokat könyörögtek az Úrhoz és sokszor örömtől sírva adtak hálát értetek Isten előtt.

A másik módszer a nevelés aktívabb formája, amiről az apostol így ír: „Gyermekek! Engedelmeskedjétek szüleiteknek az Úrban, mert ez a helyes. Tiszteld atyádat és anyádat: ez az első parancsolat, amelyhez ígéret fűződik. Ti pedig atyák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek az Úr tanítása szerint fegyellemmel és intéssel” (Ef 6,1–4).

A szülőknek tehát engedelmességre kell nevelni gyermekeiket. A gyerek azt gondolhatja, azért kell engedelmeskedni, hogy a szülők boldoggá legyenek. Az ige viszont azt mondja, azért, hogy szerencsés legyél és Isten áldása legyen rajtad.

A szülők mindent a gyermekek érdekében cselekednek, persze vannak kevésbé jó szülők is, akik visszaélnék gyermekeik gyerekségével. De a legrosszabb dolog az, ha úgy hagyjuk őket felnőni, ahogy ők akarják. Ez később nagyon megbosszulja magát.

A kicsiny gyermekeket mindenki szereti, ők a szülők, rokonok, barátok szeretetének tárgyai. Még a korábban önző és csak magukkal törődő emberek is szeretettel és odaadással fordulnak gyermekeik felé. Gyermekeink a szeretet tanúi is. A legjobb örökség, amit egy apa a gyermekének adhat, az az a szeretet, amellyel feleségéhez viszonyul.

A szülők szeretetközössége csodálatos biztonságérzetet ad a gyermeknek, aki úgy érzi, hogy apu és anyu az én biztonságom.

Lehet, hogy szüleid nem voltak elég jók hozzád és egymáshoz. De te mégis tudod szeretni az embereket, mert Isten szeretete megtöltötte szívedet. Minthogy te megtértél, nyugodtan odamehetsz szüleidhez átölelni őket, még ha nem is volt eddig ilyen szívélyes a kapcsolatuk. Lehet, hogy ők nagy zavarban lesznek, de szívükben megérik a szeretetet. Kezdd el ezt még ma, ha eddig nem tetted. Ha ők nem jönnek hozzád, neked kell hozzájuk menni.

A gyermek híd a múlt és a jövő között. Gyakran fölteszik a kérdést: hogyan lehet a következő század jobb, mint ez a mostani? Tudjátok, azt a jobb jövőt már a gyermekszobákban kell

elkezdeni munkálni, mert húsz év múlva ezek a gyermekek fogják a társadalmat befolyásolni. A polgármesteri állás igen fontos egy városban, lehet, hogy a ti gyermekeitek közül lesz majd valaki ott. Úgy segítünk Istennek az Ő tervét végrehajtani, ha vannak gyermekeink. Isten közvetlenül csak Ádámot és Évát teremtette, de a többi embert a szülők szerelme által teremti. Ha nem születnének gyermekek, egy idő után Istennek sem lenne több újjászületett gyermeke. Ezért is nagyon fontos a szülői hivatás. Nagyon fontos, hogy gyermekeink áldást kapjanak tőlünk.

Az igéből azt láttuk, hogy felnevelheted gyermekedet ingerelve, de úgy is, hogy Isten gyermekévé legyen. A jó nevelés sok-sok időbe és fáradságba kerül és nehéz is. Csalódhatunk is gyermekeinkben, mert sokszor nem úgy viszonyulnak a mi szeretetteljes erőfeszítéseinkhez, ahogy azt elvárnánk. Sokszor akarnánk őket még jobban nevelni, de letörhetnek a kudarcok. Ilyenkor tedd fel magadnak a kérdést: miért szereted gyermekedet? Ha ránézel, mit szeretsz benne? A viselkedését vagy magát a gyermeket? Nekünk úgy kell szeretnünk őket, ahogy vannak. Sose felejtsd el, a gyermek nem magától akart a világra jönni. A gyerekek nem választják a szüleiket. Ezért nincs jogotok, hogy rosszak legyetek hozzájuk, mert ti akartátok, hogy legyenek. A gyereknek joga van arra, hogy őt szeressék. Szeretnetek kell őket, különösen a válságos helyzetekben.

Sokszor fájdalmat okoz a szülőknek, ha a gyermekek felnőve elmennek otthonról.

Emlékezzetek a tékozló fiú példázatára. Ott az apa engedte fiát elmenni, mégha tudta is annak rossz végét. Ez egy lecke nekünk, szülőknek a Bibliából.

A gyermekeknek idővel el kell menniük otthonról, különben a feszültségek csak növekedni fognak. Szülők, segítetek gyermeketeknek, ha el akar hazulról menni. Keressetek neki albérletet, támogassátok őt.

Lehet, hogy két hét múlva majd haza akar jönni. Biztos, hogy az anya a fiú vagy lány kedvenc ételét teszi akkor az asztalra, de az is biztos, hogy a gyerek bőröndje tele lesz szennyessel.

Tudod, megtanult egy fontos leckét: nem is olyan könnyű egyedül élni! Hiszen mindent nehezen kell maga körül elvégeznie.

Fiatalok! Örüljétek, hogy otthon lehettek. Mert sokatoknak van egy házi cselédje, egy saját szakácsa, mosónője – az édesanyátok. Nagyon becsüljétek meg őket, mert olyan jó dolgokat nem lesz máshol, mint az édesanyátoknál.

A nevelés folyamán egyre növekszik a gyermek függetlenedési vágya. Egyszer csak azt veszed észre, hogy a gyermeked, aki mindig olyan szófogadó volt, hirtelen mindent másképp csinál, mint ahogy te szeretnéd. Kitől örökölte ezt? – kérdezed. A legjobb, ha a tükörbe nézel. Tizennégy éves korban a gyerekekben fellelhetők a szülők személyiségjegyei.

A Fil 3,17-t nézzük csak meg: „Legyetek követőim, testvéreim, és azokra figyeljétek, akik úgy járnak, ahogy mi példát adtunk nektek.”

Vagyis a gyerekek úgy viselkednek, ahogyan azt szüleiktől látták. A kisfiú számára az apja az első felnőtt férfi, őt fogja utánozni, ahogyan csak tudja. Hasonlóan van ez a lányoknál, de a gyülekezetben is, ahol a szellemi gyermekek szellemi szüleiket követik. Így fognak követni titeket az újonnan megtértek is.

A gyermek személyazonossága a szülőktől származik. Például apa és fia sétálnak a parkban. Az apa fejét lehajtva töpreng valamin, s nézd csak, négyéves kislány is fejét lehorgasztva rugdossa a kavicsokat.

Ha észreveszed, hogy gyermekednek saját személyisége kezd kialakulni, örülj neki, és tanácsoljad őt. Mondjátok el tapasztalataitokat, adjátok át tudásotokat.

A nevelés a szülőknek, a gyermeknek sem könnyű. Különösen így van ez az elsősülötteknél, akik bizonyos nevelés „kísérlet” részesei.

A második, harmadik gyermeknél már „kiforrott” nevelési módszerek vannak a szülők kezében. Fontos az, hogy a szülők egymáshoz is következetesek legyenek a nevelésben, vagyis ne mondja az apa ellenkezőjét annak, amit az anya mond.

A Péld 6,23 azt mondja: „Lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.”

A gyerekek sokszor kell azt mondani, hogy: nem! Ez a szülőnek, a gyerekeknek sem könnyű. De gyerekek, a tiltás védi az életeteket! Nem magáért van ez. Tisztelni kell a szülői intéseket. Később derül csak ki, az engedelmesség elsajátítása mennyire erősíti a jellemet.

Szülők! Ne feledkezzetek meg arról, hogy gyermekeitek megfelelő példaképet lássanak maguk előtt. Figyeljete oda, hogy mit néz, mit olvas a gyerek, és szabjatok korlátokat ebben. A gyerekeknek ez természetesen nem tetszik, de az ő érdekükben kell ennek így lennie.

Hívó szülők, állítsátok Isten embereit példaként gyermekeitek elé, hogy ne csak a könnyű sikerek hajszolását – mint ahogy a világban láthatják – tartsák értékesnek, hanem legyenek képesek a nehézségek, a szenvedések elviselésére is. Mert ezek is az élethez tartoznak.

Jak 5,10-ben ezt írja a Biblia: „Vegyetek példát, testvéreim, a szenvedésben és a türelemben a prófétákról, akik az Úr nevében szóltak.”

Hogyan tanulhat meg a gyermek imádkozni, becsülni a gyülekezetet, áldozatot hozni, megbocsátani? Mindezt a szülők példájából.

Szakíts időt, hogy hetente megbeszéljétek az elmúlt hét történéseit, mi lesz a jövő héten, mik foglalkoztatják a gyereket, mitől félnek és így tovább.

Imádkozzatok gyermekeitekkel és ne feledkezzetek meg tanáraikról sem.

Isten áldjon meg titeket!

CÍMLAPON

A 16. Pünkösdi Világkonferencián kiadott nyilatkozat (1992. szeptember 9–13, Oslo)

A Norvégiába, Oslóba összehívott 16. Háromévenkénti Pünkösdi Világkonferencia Tanácsadó Testülete az egész világra kiterjedő pünkösdi mozgalom nevében az alábbi nyilatkozatot teszi közzé:

Konferenciánk témájának – Az én Lelkem által/Reménység a változó világ számára – szellemében hisszük, hogy a pünkösdi üzenet ígéretet hordoz mindazok számára, akiket kifosztott a bűn és annak romboló ereje, amely egyaránt hat a jó és a hátrányos helyzetben levőkre.

Napjainkban egy globális, jól összehangolt mozgalom bontakozik ki arra, hogy eltávolítsa az erkölcsiségből a Szentírást és a bibliai értékrendet, amely pedig az egyetlen megbízható és igazolt erkölcsi alap. E kampány stratégiája világosan észlelhető a következőkben:

- a Biblia eltávolítása az oktatási intézményekből és programokból,
- a Biblia eltávolítása a törvényalkotás és a bírósági ítélelhozatal folyamataiból,
- a Biblia eltávolítása a kormányzati rendszerekből.

Az ebből fakadó destruktív társadalmi következmények:

- Az erősödő faji és vallási intolerancia elnyomáshoz és üldözéshez vezet.
- Az emberek szívének és értelmének szellemi és érzelmi romlottsága – különös hangsúlyt fektetve a pornográfia által megcélzott tinédzserekre – a perverzió, a nemi erőszak és a szexuális bűncselekmények számának drámai növekedését hozza.
- A homoszexuális kapcsolatok szentesítése, és az ezzel párhuzamosan tett hatalmas erőfeszítések azok természetes és elfogadható életmódként való feltüntetésére. A Biblia félreérthetetlenül kijelenti, hogy a homoszexualitás bűn.
- A magzatok millióinak meggyilkolása az abortusz révén gyalázatos tiszteletlenség az élet szentsége és sérthetlensége ellen. Az abortusz és az euthanázia figyelmen kívül hagyja az

emberi élet szentségét és megsérti Isten szent Igéjének normáit.

– A pornográfia lealacsonyítja az emberiséget, megszentelteleníti a házasságot és romlásba taszítja a gyermekeket.

– Az alkohollal és a kábítószerrel való visszaélés maga után vonja a nyomorúság, a szenvedés és az idő előtti halál szörnyű vámját. Akik megadják magukat ennek a visszaélésnek, nem érhetik el Istentől kapott lehetőségeik kiteljesülését.

Kijelentjük továbbá, hogy a faji diszkrimináció megakadályozza az Isten képmására teremtett embereket abban, hogy kifejthessék Istentől kapott képességeiket. Lealacsonyítja az emberiséget, gátolja a kreativitás megnyilvánulását, és minden emberben eltorzítja Isten képét. Meg kell említenünk, hogy a soknemzetiségű modern pünkösdi mozgalom a századfordulón való kezdeteitől fogva hangsúlyozza ezt.

A vallási intolerancia, üldözés és a keresztény erkölcs elvetése folyamatosan gyengíti a társadalom egészségét és jólétét, továbbá gátolja üzenetünk terjesztését a világban, mindazonáltal a hívő keresztények mindenütt részvétellel fordulnak azok felé, akik ennek a romboló, gonosz gyakorlatnak a csapdájában vergődnek, és áldozatul esnek neki.

Megerősítjük kötelezettségünket arra nézve, hogy mindenütt segítünk azoknak az embereknek, akik az elnyomástól, az éhségtől és a szegénységtől szenvednek, amely jelenségek fokozzák korunk problémáit.

Elfogadván annak felelősségét, hogy „testvéreink őrizőivé” legyünk, és szolgáljunk a szükségben levőknek, felszólítunk minden olyan keresztényt, akik a Bibliát a mindenható Isten csalhatatlan Igéjének tartják, hogy csatlakozzanak ahhoz a rendszeres, komoly imánkhoz, hogy Isten az Ő kegyelméből vessen gátat az erkölcsi romlás áradatának, és változtassa meg azok szívét, akik támogatják ezeket a veszélyes jelenségeket, és akik résztvevői is ezeknek.

Ezt a felhívást annak józan ismeretében tesszük, hogy a történelem ismételtlen bebizonyította, hogy azok a nagy nemzetek és társadalmak, amelyek eltávolodtak a keresztény értékektől és alapelvektől, a jelentéktelenség homályába süllyedtek. A pünkösdieknek ez a világ nyolcvannyolc országából való történelmi összejövetele hiszi, hogy „az igazság felmagasztalja a nemzetet, a bűn pedig gyalázatára van a népeknek”. Ez a boldog, egészséges és szent jövődöben való igaz reménység csak a Jézus Krisztusban és a Szentlélek hatalmas erejében való személyes hiten alapulhat.

Pünkösdi Világkonferencia '92 – Oslo • Kovács Zoltán

{k1992601}

%Szeptember 9–13. között Oslóban rendezték a Pünkösdi Világkonferenciát, ami immáron a 16. ilyen rendezvény volt. A konferencia és az utazás alatt rengeteg áldásban és élményben volt része a magyar küldöttségnek. Minden benyomást leírni lehetetlen, így csak kiragadott momentumokkal próbáljuk vázolni a történeteket az alábbiakban.

A helyszín

A konferencia színhelye Oslo, Norvégia fővárosa volt. Norvégia a mi szemünkkel nézve nagy ország, területe több mint a négyszerese Magyarországnak. A norvégok szerint viszont Norvégia kis ország, mert kevés használható földterülete van. Jóformán csak a néhány kilométer széles tengerparti sáv lakott. Az ország nagy részét kitevő hegyvidéken és a fennsíkokon, az úgynevezett fjelleken, a zúzmókon kívül más nem nagyon tenyészik. Így nem lepődhetünk meg azon, hogy Norvégia lakossága a nagy méretek ellenére is csak kb. 5 millió. Norvégia legjellemzőbb természeti képződményei a fjordok. Ezek akár több száz kilométer hosszú keskeny tengeröblök, melyeket meredek, sziklás hegyoldalak szegélyeznek. A fjordok vize rendkívül mély, és sohasem fagy be. A fjordok és a kis szigetek sokasága miatt Norvégia

tengerpartjának teljes hossza meghaladja a 26 ezer km-t! Az országot az óceán felől a Golf-áramlat melegíti, ezért északi fekvése ellenére sincsenek nagyon hideg telek. A szomszédos, délebbre fekvő Svédország például jóval hidegebb éghajlatú, mert ott már nem érződik a Golf-áramlat jótékony hatása.

Norvégia gazdaságában jelentős szerepet tölt be a hajózás és a halászat. Az ország újkeletű gazdagsága az északi-tengeri olajnak köszönhető. A tenger mélye az olaj mellett rengeteg földgázt is rejt. A gazdagság megmutatkozik a hatalmas méretű építkezésekben is. Jelenleg Oslo belvárosában is nagy építkezések folynak. Maga Oslo sem túl nagy város, lakóinak száma mindössze hatszázezer fő körül mozog. Oslo igazi nyugati főváros csillogó üzletekkel, kirakatokkal, zajtalanul közlekedő villamosokkal és autóbusszokkal. A városban jól megférnek egymás mellett a régebbi és a hipermodern épületek. Közvetlenül a konferencia színhelyéről szolgált épület mellett található a Hotel Plaza, ami egy harmincötemeletes csillogó üvegtorony.

A gazdag Norvégia sok arab, hindu, néger stb. gazdasági menekültet vonz. Oslóban rengeteg ilyen emberrel találkoztunk. A beszélgetések során kiderült, hogy a nyugodt, precíz norvégok nem kedvelik a hanyag és temperamentumos délvidékieket. Oslo utcái viszonylag szemetesek – talán éppen a bevándorlók miatt. A város jellegzetessége a kikötő, ami nagy személy- és teherforgalmat bonyolít le. Az Oslo-fjord vége itt az Oslói-öböllé szélesedik, melyben sok apró sziget és félsziget található. A víz tiszta és átlátszó, rajta kisebb-nagyobb hajókkal és vitorlásokkal. A látvány szépségét csak fokozzák a várost félkörben körülvevő erdős hegyek. Az egyik félszigeten van a régi nagyságra emlékeztető Viking múzeum és az újabbkori norvég utazók két múzeuma: a Kon-Tiki múzeum és a sarkkutatók múzeuma. A Kon-Tiki múzeumban megtekinthető Thor Heyerdahl világhírű balsafa tutaja, a Kon-Tiki, mellyel áthajózott a Csendes-óceánon, illetve a Ra-II; a papiruszhajó, melyen a híres kutató Afrikából Dél-Amerikába hajózott. Ha lehet, még nagyobb élményt nyújt a másik múzeum, ahol Nansen hajóját, a Framot (Előre) állították ki. Itt fel lehet menni a hajó fedélzetére is. A Fram legnagyobb teljesítménye az 1893–96-os út volt, amikor közel három évig jégbefagyva sodródott a Jeges-tengeren. Nansen szándékosan fagyasztotta be a hajót, s a jéggel együtt sodródva próbálta meg elérni az Északi-sarkot. Ez ugyan nem sikerült neki, de utazásával és tudományos eredményeivel halhatatlanná tette magát – az emberek előtt. Később Amundsen is a Frammal hajózott az Antarktiszra, s jutott el a Déli-sarkra 1911. december 14-én. A norvégok büszkék rá, hogy kis nemzet létükre sok nagy emberük van. (Mintha mi, magyarok is ugyanezt mondogatnánk!) Norvégiában az iskoláztatás ingyenes, olyannyira, hogy még a tankönyvekért és az iskolai füzetekért sem kell fizetni. A fiatalabb norvégok többsége beszél angolul és németül, így a Norvégiába utazónak nem lehetnek nyelvi problémái.

Érdekesség még, hogy Oslóban alakult az első európai pünkösdi gyülekezet 1906-ban.

A konferencia

Maga a konferencia az Oslo belvárosában található Spektrum Konferenciaközpontban volt. Az épület maximális befogadóképessége 8–10 ezer fő, s az esti előadások többségén voltunk is ennyien. Előfordult, hogy sokan kinnrekedtek, és a szomszédos Hotel Plazában kellett videóról megnézniük az összejövetelt.

A konferenciára 88 különböző országból érkeztek testvérek, több mint ötezren regisztráltatták magukat. Az előadásokat összesen 60 ezer ember látogatta. A rendezés 3,8 millió norvég koronába (760 ezer dollárba) került. Ez már az első három napi adakozásból megtérült, úgyhogy az utolsó két nap bevétele a rendezvény nyereségét adta.

A konferenciának különleges légköre volt. A Szentlélek jelenléte – hol erősebb, hol gyengébb, de mindvégig érezhető volt. Különös felelősség nehezedett az előadók vállára, hiszen az itt elhangzottak eljutnak a világ minden részébe, és az egész földön befolyásolják a

hívó nép életét. Jelentős erőt képvisel a világon élő 6–800 millió karizmatikus keresztény, s ennek tudatában adta ki a konferencia a lapunkban is leközzölt nyilatkozatot. A konferencia alaphangját a megnyitó előadás adta meg, melyen Ray Hughes arról a kihívásról beszélt, amit a hitetlen és a miszticizmus irányába forduló világ jelent a pünkösdi hívők számára. Jézus a megoldás a világ problémáira. Szükséges, hogy ismét leszálljon az égi tűz, a Szentlélek, mert nélküle nem tudjuk ellátni feladatunkat.

10-én délelőtt Hiram Almirudis szolgálatának témája a „Közbenjáró imádság az aratásért” volt. A közbenjáró imádkozás az imádkozások legnemesebbike. Az aratásért való imádkozás szolgálatát csak Isten adhatja némelyeknek. Ez Isten előtti szolgálat az emberekért hasonló az ószövetségi papok szolgálatához. A közbenjáró imádságra csak a Szentlélek indíthat, és az aratásért való imádkozás csak az Istennel való szoros kapcsolat talaján végezhető.

Ezután következett volna Péter Kuzmics előadása, ám testvérünk nem jött el a konferenciára. Helyette lépett be egy csehszlovák testvér és Fábrián Attila testvér. Attila beszéde nagy tetszést aratott, amikor azt mondta, hogy nem Gorbacsov, hanem Isten nyitotta meg az ajtókat és távolította el a falakat Kelet-Európában. A negyven éves szovjet elnyomás ellenére is szeretjük a volt Szovjetunió területén élő testvéreinket.

Az esti igehirdetést Wolfgang Wegert német lelkipásztor tartotta Isten erejéről. Isten természetének része a hatalom. Ő a legnagyobb erő- és energiaforrás az univerzumban. Istennek nemcsak hatalma van, hanem Ő maga a hatalom. Erejét nem a saját, hanem a hívők érdekében használja. Az isteni erő szüntelenül árad a Szentlélekből, és az Úr erővel akarja betölteni gyermekeit. Wegert testvér előadása különösen jó volt, mert nemcsak beszélt Isten erejéről, hanem mondandójában ténylegesen is benne volt a Szentlélek újjáteremtő ereje.

A New Age mozgalomról tartott előadást Underwood testvér. Ennek hatása Magyarországon még kevésbé érződik, de a New Age előhírnökeiként már nálunk is megjelentek a keleti vallások (Hare Krishna stb.). A New Age a szeretetről, az önmegvalósításról, a szabadságról beszél. Mindenki a saját istene. A 18. század óta a nyugati kultúra szinte vallásos tisztelettel övezi a természetfeletti jelenségeket (Pl. ufók). A tudomány új távlatokat nyitott, így azt kezdték istenként tisztelni. Cél lett az ember kényelme és jóléte (humanizmus). A New Age is erre tör, csak vallási köntösben. A New Age az igazság és a hazugság különleges keveréke. Az ember magának formálja meg az istent, amit imád. Ehhez kapcsolódik a feminizmus is (istenanya). A New Age lassan a politikába is bejut, mint filozófiai alap. A New Age legnagyobb ellenfele a bibliai kereszténység – és ezt ők is tudják.

12-én volt John Holland amerikai pásztor előadása az igazság és a tévelygés lelkéről.

„Engedelmeskedjetez azért az Istennek, de álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek” (Jak 4,7). A hamis tanítások abból erednek, ha messzebbre kívánjuk kiterjeszteni a hitet, mint ameddig ér (Pl. nem szabad mindenben démonokat keresni). Szükségünk van a Szentlélek vezetésére, hogy a helyes úton járassunk. Az igazság és a hamisság tűzvonalaiban való tartózkodás harcot jelent. Csak így szállhatunk szembe az ördöggel.

A konferencia nézőcsúcsát Wynne Lewis angol lelkipásztor előadása hozta. Testvérünk felhívta az embereket, hogy éljenek a természetfeletti ma is. Az a legszomorúbb gyülekezet, amelyik azt mondja, hogy a tegnapi jobb volt a mánál. Ha csak olyan Istenünk van, aki tegnap tett csodákat, akkor elvesztünk. Isten ma is természetfeletti. A Szentlélek mindig természetfeletti módon munkálkodik. Meg kell újítanunk hitünket abban, hogy Isten ma is képes természetfeletti módon munkálkodni.

Késő este kezdődött és hajnal fél háromig tartott az Oslo Gospel Choir evangélikációs koncertje. A norvég hívő fiatalokból álló együttes igényes, bár számunkra szokatlan stílusú zenét játszik. Sajnos a zenei rész túl hosszúvá nyúlt, így amikor Reinhard Bonnke evangélikációjára került sor, addigra már a hallgatóság ötven százaléka eltávozott. Kár ezért a melléfogásért!

A zárónap délelőttjén közös úrvacsorára gyülekeztünk. Felemelő érzés volt a világ minden

tájáról érkezettekkel együtt részesedni a szent jegyekből, ezáltal is bemutatva, hogy a pünkösdi nép az egész földön egy.

A hivatalos záróalkalom után mintegy ráadásként Reinhard Bonnke hirdette az Igét. Szolgálata alatt nem történtek ugyan olyan csodák, mint amelyeket afrikai videóin láthatunk, de mondanivalójában benne volt a Szentlélek ereje, s ezt a nyitott szívű hallgatóság is megérezte. A szavak mögött bizonyágképpen Bonnke testvér élete állt, hiszen ő tényleg teljesen odaszánta magát arra, hogy kiűrtse a poklot, és megtöltse a mennyet a megtért afrikaiakkal. Beszélt elhívásáról, afrikai szolgálatáról és a hitről. A vízen járó Jézus szólt Péternek: „Jöjj”, s Péter kilépett a hajóból. Péter nem a vízen járt, hiszen erre képtelen volt, hanem az Úr szaván. Ilyen hittel kell járnunk nekünk is az Úr hívó szaván. Hinnünk kell abban, amit az Úr mond. Ha az Úr azt mondja, hogy tegyünk meg valami olyat, ami lehetetlen, akkor Ő a lehetlent is lehetségessé fogja tenni számunkra.

Sokfélesége miatt érdekes volt a konferencia zenei háttere. Békében megérték egymással a legkülönbözőbb irányzatok: a szimfonikus zene a néger spirituáléval, a kóruséneklés a legmodernebb zenével. Nem a zenei stílus számít, hanem a szív: ha valaki szívéből dicséri az Urat, akkor mindegy, hogy ezt milyen zenével teszi.

A magyar csoport

Magyarországról ötvenen érkeztünk Oslóba Közösségünk képviselőjében. Norvég testvéreink ennyi ember ingyenes ellátását és elszállásolását vállalták. (A magyarokat kivéve a többi kelet-európainak még az útiköltségét is megfizették!) A csoport nagyobb része magánházaknál kapott szállást, tízegynéhányan pedig az egyik oslói gyülekezet, a Bérea imaházánál aludtunk. Mint kiderült, ez utóbbi helyen volt esténként a legjobb hangulat, így az oda került testvérek sem panaszkodhattak, annál is inkább nem, hiszen az ellátás valóban fejedelmi volt. Norvég házigazdáink kedvesek, barátságosak voltak. Áldja meg őket az Úr minden fáradásukért és áldozatvállalásukért!

De térjünk vissza a magyarokra! Csoportunkba az ország legkülönbözőbb vidékeiről érkeztek testvérek, s az életkor szerint is nagy volt a változatosság: 17–70 év között minden korosztály képviseltette magát. A sokféleség ellenére csodálatosan tapasztaltuk az Úrban való egységet. A buszban nem volt korosztályi probléma. A sok nehézség ellenére az idős testvérek jól viselték az út fáradalmait, és csendes, nyugodt viselkedésükkel jó példát mutattak nekünk fiataloknak.

A busz szeptember 7-én 22,40-kor indult Budapestről, a Gizella útról. A Lotus Tourist rendkívül furcsa útvonalat talált ki: Budapest-Prága-Berlin, majd vissza Lengyelországba, Szczecinbe, és Swinoujscióból át komppal Svédországba, Ystadba. Ez az útvonal szárazföldön is több száz kilométeres kerülőt jelentett, nem beszélve arról, hogy így a tengeri út is megduplázódott négy órásról nyolc órára. Mivel az utazási iroda előre megváltotta a hajójegyeket, így oda- és visszafele is kénytelenek voltunk ezen a kerülő úton menni. Ez itt nem a reklám helye; tehát, aki teheti, ne utazzon ezzel az utazási irodával! Maga a busz tényleg egy luxus-busz, vadonatúj Ikarus volt videóval, légkondicionálással. A WC már a busz első útján elromlott, így annak előnyeit csak az időnként kiszabaduló illatfelhő révén „élvezhettük”.

Prágáig minden simán ment. Ekkor tévedtek el sofőrjeink először, s emiatt órákig bolyongtunk Csehország alsóbbrendű útjain. Öröm az örömben, hogy így csodálatos tájakon vezetett utunk, és a Szász-Svájcon átkelve jutottunk Németországba. Utólag belegondolva, kár lett volna ezt a gyönyörű tájat nem megtekinteni. A sofőrök ezután már csak háromszor tévedtek el az odafelé vezető úton: Drezdánál, Berlinnél és Swinoujsciónál. Hála az Úrnak, a csoport jól viselte a megpróbáltatásokat, és a méltatlankodás helyett inkább a tréfálkozás volt a jellemző. Ezek után öröm volt a hajón a szőnyegpadlón feküdve aludni 9-én virradó éjszaka. Svédországban már nem tévedtünk el a busszal, csak a csekély sebesség miatt lekéstünk a

konferencia megnyitására. Az Úr kegyelmes volt hozzánk. A konferencia áldásai és a kedves vendéglátás révén minden bosszúságunkat elfeledtette velünk.

Hazafelé jövet már kevesebb probléma adódott. Csak egyszer tévedtünk el (természetesen Berlinnél), és valahogy a busz is megtámaszkodott: a kifelé való 80–90 km/h helyett 110–120-szal is képes volt tartósan menni. Ennek következtében már 15-én délután beértünk Pestre, így még azok is időben hazaértek, akiknek szerdán reggel dolgozniuk kellett. Az Úr gondot viselt rólunk a hosszú út folyamán, senki sem lett rosszul, és senkit sem ért baleset. Mind Oslóban, mind az út alatt a szeretetteljes egység jellemezte csoportunkat, sokat beszélgettünk, új ismeretségeket kötöttünk, s a továbbiakban egymás terheit is hordhatjuk Isten előtt. Az Úr abban is megáldott bennünket, hogy 15-én délután jöttünk át Pozsonyon, egy nappal az emlékezetes magyarverés előtt, így mi ép bőrrel léphettük át a magyar határt.

Az utazás kedves színfoltja volt, hogy mindkét irányban a bolgár testvérekkel együtt utaztunk a hajón. Ugyanezekkel a testvérekkel voltunk egy szektorban a konferenciateremben. Az út végére az Istent dicsőítő énekekben megtaláltuk a közös nyelvet is egymással. A konferencia egyik maradandó élménye az volt, amikor hazafelé a lengyel kikötőben együtt énekeltünk bolgár testvéreinkkel, majd a buszok megérkezéssel összeölelkezve búcsúztunk egymástól. Végezetül szeretnék köszönetet mondani az egész csoport nevében a tolmácsolásban és az út szervezésében, lebonyolításában résztvevő testvéreknek, névszerint Fábián Attilának és Süveges Imrének. Utóbbi egyhetes házasságának a nászútját áldozta fel a cél érdekében. Áldja meg őket az Úr munkájukért! Adja az Úr, hogy mi pedig át tudjuk adni a világkonferencia áldásait a hazai testvériségnek, hogy mindannyian együtt növekedve végezzük az aratást, és haladjunk a menny felé!

{k1992602}

{k1992603}

{k1992604}

{k1992605}

A busz már Budapest felé tart...

Élmény mozaikok • Összeállította: *Balogh Sándor*

Az utazással együtt több mint nyolc nap ... mennyi üzenet, mennyi személyes tapasztalat ... ha mind az ötven magyarországi résztvevő leírná ezeket, talán egy vastag útikönyvet lehetne összeállítani ... De nem ezt tettük, hanem a zötykölődő autóbuszban, mielőtt még hazaértünk volna, a kiosztott papírlapocskákra néhány szóban leírtunk élményeink közül legalább egyet. Íme a részletek a vallomásokból:

– Lehet-e szavakba önteni, mit jelentett számomra közel 90 nemzet hívó testvériségével együtt lenni?

– Az Oslo-i konferencia nekem arról beszélt: Az evangélium hirdettetik az egész világon.

– Mélyen megérintette a szívem, hogy a különböző irányzatú pünkösdi testvérek együtt voltak, és hangot kapott az együttműködésre való felhívás.

– A konferencián nem vettem észre korosztálybeli problémát. Például csodálatos volt látni a prédikátor-kórusban együtt az idős, meg a fiatal prédikátorokat!

– 66 évesen életem egyik legcsodálatosabb lelki élményében vettem részt.

– Ilyen mély testvéri közösségben még nem volt részem, alig várom, hogy mindezeket otthon is megoszthassam testvéreimmel.

– A felszabadultság örömét éltem át, sajnos mindezekig ebben nem volt részem.

– Nagyon tetszett a magyar csoport oldott légköre. Felemelő volt az utazáskor a bolgár testvérekkel való találkozás, megismerkedés, együtténeklés. Felismertük egymásban a Testvért!

– Én köszönettel tartozom a tolmácsolás szolgálatát végző testvéreimnek, mert nélkülük

hogyan lehettem volna az áldások részese!

– Az egység Lelke által egyértelmű, egészséges tanításokat hallgatott kelet-nyugat-észak-dél!
– Hagyjuk végre már, hogy a Szentlélek vezesse összejöveteleinket, és engedjük, hogy megszólalhasson rajtunk keresztül!

– A több száz tagú – volt drogosokból és volt alkoholistákból álló – ének-zenei kórus láttán telve lett a szívem Isten iránti hálával.

– Nagyon tetszett a sok régi ének előkerülése, amelyeket a legmodernebb együttesek is szívesen énekeltek, persze tűzzel, „dinamittal”, Lélekkel telve!

– Csodákat vágyó szívvel indultam erre a konferenciára, és a csodákat a szívemben éltem át!

– Tetszett a felhívás: ne pünkösdiék, hanem a Bibliát megélő, a Szentlélek vezetésében járó emberek legyünk. Emellett szó szerint nagyon megragadott a csokoládé, amelybe beleültem

...

– Az előadók többsége nem teológiai tudományokkal hozakodott elő, hanem a központi üzenetben a gyakorlati élet kapott helyet. Ezeknél az előadásoknál érzékelhető volt, hogy amiről szólnak a testvérek, azt élük is.

– Érezni lehetett, hogy melyik előadó szól a Szentlélek által, és a tiszta búzát külön lehetett választani a polyvától... – Sajnos, néhány lélektelen, tradicionális szolgálat is elhangzott. A Szentlélek akkor tudott igazán kiáradni, amikor, a ma is munkálkodó Jézus Krisztust állították a középpontba.

– Ha igaz az, hogy a pünkösdzizmus krízisben van, akkor nagyon sürgősen időszerű a pünkösdi doktrínáktól a Szentlélek felé fordulni!!!

– Minden hívőnek szüksége van a Szentlélekkel való beteljesedésére, még annak is, aki a perselyt hordja körül, mert Lélek nélkül nem végezhető egyetlen szolgálat sem!

– Sajnos, érződött a rendező ország pünkösdzizmusának a lelkülete... Szükség van a világ pünkösdi mozgalmaiban – különösen Nyugat-Európában, és hazánkban is – a Szentlélek új kenetére!

– Nem tradíciókat, módszereket, formákat kell hirdetnünk, hanem Istenből szólni JÉZUS KRISZTUST!

– A mi mozgalmunkat azért hívta el Isten, hogy az evangéliumot a Szentlélek erejével, természetfeletti módon mutassa be a világnak. Olyan egyszerű emberekre van szüksége Istennek, akik nem karrierre és földi gazdagságra vágnak, hanem gyermeki hittel, lelki értelemben szegényen, kimondhatatlan vággyal és éhséggel csüngnek Istenen, és készek megtenni az Ő akaratát!

– Ami teljes szívből megragadott, az az „Odaszánás az aratásra” című előadás volt. Azonban sajnálom annak az alkalomnak a szerencsétlenül vezetett befejezését!!

– Hatalmas példákat hallottam odaszánt-életű testvérekről, akik úgy mentettek lelkeket, hogy egy szót sem szólhattak az Úrról a börtönben, mégis embereket vezettek az Úrhoz az életükkel... Nekünk nem tilos, beszélni Jézusról, beszélünk is Róla, de vajon éljük-e?

– Aki Isten jelenlétében akar élni, annak meg kell szentelődnie élete minden területén, megalkuvás nélkül!

– Megértettem az alázat fontosságát – egyrészt egymás előtt, másrészt szüntelen az Úr előtt. – R. Bonnke mondása kísér: „ne engedjük, hogy az ellenség elvegye a mi generációnkat!”

– Csodálatos volt Bonnke testvér sok biztatása, ezekből is egy: „Kiüríteni a poklot és benépesíteni a mennyet!”

– „Sokan azbeszt-keresztények, akiknek át kell formálódniuk éghető hívő emberekké, felszabadulni a vallásosság alól.”

– „Nagy baj van, ha a tegnapi hívő életem jobb volt a mainál...”

– Most értettem meg, hogy amikor Péter a vízen járt, Jézus szaván járt. Én is akarok mindig az Igén járni!

– Gyülekezeteink megépüléséhez fontosnak tartom a közbenjáró imát és a természetfeletti

isteni erők megnyilvánulását.

– Mivel nem nagy evangélizációk tartására hívtak el az Úr, így azt teszem, amit én tehetek: Hűséges közbenjáró imákat mondok a belső szobámban!

– Az elveszett emberek iránti felelősséget erősítette meg bennem Bonnke testvér evangélizációra való buzdítása.

– Nyitott szívvel indultam Oslóba, s a szívemig hatott, amikor az egyik prédikátoron keresztül szólt hozzám a Lélek: Látod-e azokat a gyermekeket, akiket a szülők bűne visz a kárhozatba...? Tehát a Szentlélek megmutatta a következő szolgálati területemet: egy háromgyermekes családhoz küld az Úr, akik bűnben élnek...

– Az egész konferencia mennyei pecsétje lett számomra az úrvacsorai közösség, amelyben átélhettem ismét a megváltás csodálatos valóságát.

{k1992606}

R. Bonnke testvér magyar testvérek gyűrijében

Elkötelezettség az aratásra • *David Wang*

{k1992607}

Wang kínai lelkipásztor az ázsiai külmisziós szervezet vezetője. Rendkívüli üzenetet hordozó előadása 12-én délelőtt hangzott el. A hallgatóság jó része meghatózott, többen sírtak is, miközben testvérünk az Úr seregének mozgósításáról beszélt. Előadása bevezetőjéül a samáriai asszony történetét olvasta fel a Jn 4-ből.

Minden hívő Isten országának frontharcosa, és a győzelem kivívása érdekében oda kell szánunk az életünket erre a feladatra. Istent nem érdekli, hogy milyen képességeink vannak, mert mindezeknek a Szentlélek által kell történniük. Pünkösdiék! Nézzetek körül! Itt az aratás ideje, fehérek a tájékok.

Kínában üldözés van, az evangélium mégis hatalmasan terjed.

Egy kínai prédikátor faluról falura járt, hirdetvén az evangéliumot. Seholy sem töltött sok időt, mindig sietve ment tovább. Amikor társa megkérdezte, hogy miért tesz így, ő ezt felelte:

„Azért sietek, mert nyomomban van a rendőrség, el akarnak fogni, de én mindig egy faluval előttük járok.” Az egyik faluban levetette az őt hallgatók cipőjét, zokniját, és azt mondta:

„Nézzétek meg a lábaitokat, mert a ti lábaitok szépek!” Az emberek ránéztek a koszos lábaikra, és ezt mondták: „Ó, nem, ez nem igaz!” „De az Ige szerint szépek az örömhírhözók lábai. Ezen a helyen ti vagytok az örömhírhözók, az evangélium hirdetői!”

A nagy emberek (Bonnke, Yonggi Cho) mellett Isten számára fontosak az egyszerű katonák is. Ezek jellemzői:

Célratörőek. Arra összpontosítanak, hogy lelkeket nyerjenek meg Istennek.

Egy kínai pásztorot börtönbe zártak. Ötezer dollárt kértek a szabadonbocsátásáért. Ennyi pénzt Kínában szinte lehetetlen összegyűjteni, de a testvérek mégis hozzáfogtak. A pásztor ezt meghallván kérte, hogy hagyják abba a gyűjtést, hiszen ő nagyon jó helyen van: ott van a sok bűnös a börtönben, akiknek beszélhet Jézusról. A missziómunka és az evangélizáció abból áll, hogy elmondjuk az embereknek, hogy Jézus a világ megváltója. Beszélhetek valakinek Jézusról ma? – ez az a kérdés, amit Isten hadseregének katonája minden reggel feltesz magának.

Az Úr katonája nem alkuszik meg, kihasznál minden lehetőséget. Az egyik börtönben levő testvérnek azt mondta a cellatársa: „Megöllek, ha nem hagyod el az evangéliumot!” Egy hétre rá ez a cellatárs halt meg. A testvér 22 év múlva került ki a börtönből, már a családjáról sem tudott semmit, senkije sem volt. Az épületet elhagyva, a börtön előtti téren látott egy asszonyt, aki cigarettát árult. Leült az asszony mellé, és hirdetni kezdte neki az örömhírt. Ez volt számára a legfontosabb.

Az evangélizációt a Szentlélek irányítja, nem a nagy emberek.

Nyugati testvérek utaztak Kínába. Megszálltak egy drága szállodában. Két szegény hívő lány ment hozzájuk beszélgetni – meztlábasan a csillogó szállodába. Kínai udvariassággal hajlongtak, és csak ezt hajtogatták: – „Mi nagyon kicsik vagyunk az Úrban, csak arra kérünk, hogy imádkozzatok értünk!” – „Mégis, hányan lehettek a gyülekezetekben?” – „Ó, mi nagyon kevesen vagyunk, húszan-harmincan, csak imádkoztatok értünk!” Hosszas kérdezősködés után kiderült, hogy a lányok munkája nyomán több gyülekezet jött létre, melyek összlétszáma meghaladta az ötezer főt. Kérdezték tőlük, hogy milyen módszerrel dolgoznak, hogy ilyen eredményesek. A lányok azt felelték, hogy ők nem tesznek semmit, csak imádkoznak, és a Szentlélek elvégzi a munkát. A nyugati testvérek, ahogy ezeket hallották, és látták a lányok szegénységét és szerénységét, sírva fakadtak.

Fontos a teljes mozgósítás: mindenki vegyen részt a munkában. Itt nem nagy emberekről van szó. Csak a teljes odaszánás kell, és az, hogy tudjam, hogy ezt meg tudom tenni Isten ereje által.

Sanghajból egy levél érkezett a missziós szervezethez: „Öreg, analfabéta asszony vagyok. Egy rádióadásra tértem meg (ez igen jellemző Kínában). Szükségem van egy Bibliára.” A missziómunkások félretették a levelet. Ugyan, mit kezdene a Bibliával az írástudatlan asszony? Pár hónap múlva újabb levél ment, ugyanezzel a szöveggel. A levelet megint félretették. Az öregasszony harmadszor is megkérte az ismerősét, hogy írjon levelet. „Én egy nagyon nagyon öreg asszony vagyok...” Ezzel próbálta hangsúlyozni, hogy nincs ideje tovább várni, neki most kell tennie valamit az Úr Jézusért, ameddig még él. Elküldtek hát neki egy gyermekbibliát. Az öregasszony kiment a Bibliával a vasútállomásra, és mutogatta a képeket az embereknek, és olvastatta velük a szöveget. A missziós szervezethez időről-időre levelek mentek. „Küldjete nekem egy Bibliát. Találkoztam azzal az asszonnal az állomáson. Én is szeretnék olyan lenni, mint ő.” Az Úr a teljesen alkalmatlanokat is tudja használni munkájában, miként ezt az analfabéta öregasszonyt.

Elengedhetetlenül szükséges az Isten szerint való életmód, a szent élet. Akadályt lehet gördíteni az evangélium hirdetése elé, de nem a szent élet elé.

Egy vietnami prédikátort lecsuktak az evangélium hirdetéséért. A feleségének engedélyezték, hogy három hetente meglátogassa tizenöt percre. A prédikátor az egyik látogatás alkalmával az örök előtt sírva halleluját suttogott a felesége fülébe. Öt! – mutatta az ujjával. „Mind az öt cellatársam megtért! Nem szabad nekik beszélnem az Úr Jézusról, de azt nem tudják megakadályozni, hogy éljem előttük az evangéliumot.” Nem mindig a beszéd végzi el a munkát. Isten bocsásson meg nekünk, ha csak beszélünk, de nem éljük, amit mondunk.

A hadviselés alapszabálya, hogy a harcos nem köti le magát a világ dolgaival. Egy nyolcvanéves pásztor börtönbe került, mert a fia sok Bibliát osztott szét az emberek között. Az öregét három nap és három éjjel kínozták. A hozzátartozói aggódtak érte, meglátogatták. „Igen, itt vagyok, megverték, de azt mondom, hogy nem ez a baj, hanem az, hogy kevés volt a Biblia. S ha meg kell is halnom, dolgozom tovább!”

Wang testvér a nagy küldetés betöltésére való erőteljes felhívással zárta üzenetét: „Ne álljatok meg, a Király visszajön! Az aratás Ura hamarosan itt lesz ismét!”

IN MEMORIAM

**Száz éve született – „Hitét és életpéldáját bátran kövessük!” •
*Pataki Albert***

{k1992608}

%, „Emlékezzetek meg a ti előjáróitokról, akik szólották néktek az Isten beszédét, és figyelvén

az ő életük végére, kövessétek hitüket” (Zsid 13,7).

Száz éve született Szalai Józsefné, akit sokan a magyar pünkösdi mozgalom úttörőjeként ismertek. Valóban az volt: igazi parasztproféta, amilyenel manapság már nemigen lehet találkozni.

Szalai néni – aki Pál apostolhoz hasonlóan futását bevégezte és a hitet megtartotta – méltó arra, hogy születésének centenáriumán megemlékezzünk róla, és élete végét is figyelve, kövessük hitét. Már gyermekkorától fogva vonzotta őt Isten Igéje, hiszen bibliás református családban nőtt fel és komoly vallásos nevelést kapott. Személyes döntésre az Úr követésében mégis csak évek múlva, Amerikában, egy pünkösdi gyülekezetben jutott. Férjével századunk tízes éveinek elején, sok honfitársunkhoz hasonlóan, a magyarországi nyomor elől vándorolt Amerikába. Isten ott hívta el a maga számára. E naptól kezdve Ura iránti szeretete és hűsége, a sok megpróbáltatás ellenére is mindvégig töretlen maradt.

Férjével 1921-ben jött vissza Magyarországra azzal a határozott szándékkal, hogy az evangéliumot itthon is hirdessék.

1923-ban Szalai néni szülőfalujában, Darányban felavatták az első magyar pünkösdi imaházat, amit Amerikában sok munkával megkeresett pénzükön építettek fel.

A Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium 1924 elején véleményt kért a pünkösdiekről a református egyház vezetőitől egy pünkösdi traktátus megjelenése kapcsán. A választ dr. Szigeti Jenő egyháztörténész testvér kutatásai eredményeként ismerjük. A válaszirat szerzőjének az volt a nézete, hogy az igehirdetés engedélye megadható a pünkösdieknek, akiknek elterjedéséről csak annyi tudomása volt, hogy „Darány községben van gyülekezetük, és mindössze tizenhét van”. Szalaiék munkálkodása nem maradt visszhang nélkül! Később az Amerikából hazalátogató Mihók Imre és a Rároha házaspár működése során országszerte több pünkösdi gyülekezet alakult. A testvérek kapcsolatot kerestek a darányi gyülekezettel is.

Szalai néni az alapítók között volt a Magyarországi Istengyülekezetek 1928. évi budapesti alakuló konferenciáján. Haláláig – 1981 szilveszteréig – szívén viselte a hazai pünkösdi mozgalom sorsát, imádkozott és munkálkodott annak egységéért. Hosszú élete során közösségünk több vezetője kereste fel őt, hogy tanácsait és imatámaszát kérje.

Szalai néni korán egyedül maradt, de példamutató odaadással nevelte fel gyermekeit és vezette a darányi gyülekezetet. Bátor, határozott, de szeretetteljes kiállásáról szinte legendás történetek keringenek azok között, akik őt személyesen ismerték.

Mondják, hogy az őt – traktátusok osztogatása miatt – börtönnel fenyegető bírót a tárgyalás után egy kis füzetecskével ajándékozta meg, aki megdöbbenésében elfogadta azt, sőt megígérte, hogy el is olvassa.

Szalai néni a háború idején a frontvonalon vezette át a szomszéd község papját, aki nem sokkal előtte szektás szervezkedésért följelentette, csak hogy az hazavihesse beteg felesége számára az életmentő gyógyszereket.

Egy másik község papja, miután kicsavarta testvérnőnk kezéből Bibliáját, kizavarta a faluból. Az illető évek múlva halálos beteg lett. Szalai néni ekkor elment hozzá, hogy Isten Igéjével vigasztalja és imádkozzon érte. A beteg lelkész könnyek között köszönte meg szeretetét. Hosszan sorolhatnám még a történeteket, amelyek hitéről és szeretetéről tanúskodnak, de helyszűke miatt nem tehetem.

Talán sokak szemében úgy maradt meg Szalai néni képe, amint Közösségünk ötven éves jubileumi ünnepségén felszólalt. Lelkesedése sokakat magával ragadott, amint biztatta az utána jövő generációkat az odaszántságra, szentségre és buzgóságra. Beszédét tapsvihar követte, miközben ő az ég felé emelte öreg keze mutatóujját és ragyogó szemekkel ezt mondta: „Minden dicsőség az Úré. Ez a taps Neki szól, nem nekem.”

Felejthetetlen élmény maradt többek számára az akkori találkozás vele, a lelkes pünkösdi veteránnal.

Szegényebbek lettünk, hogy már nincs közöttünk, de Istené legyen a hála az olyan életekért, amilyen az övé is volt. Hitét és életpéldáját bátran kövessük!
{k1992609}

KÖRKÉP

Ifjúsági szeminárium – Verőcemasaros, 1992. szeptember 25–28. • *Kovács Zoltán*

Igazán kellemes hétvégét töltöttek el Közösségünk ifjúsági vezetői és fiatal lelkipásztorai a verőcemasosi Express Diáküdülőben megtartott ifjúsági szemináriumon. Az alkalmat az Országos Ifjúsági Munkacsoport és az angol pünkösdiéi ifjúsági szervezete, a Yoth Alive Ministry szervezte. Az előadók Angliából és az Egyesült Államokból érkeztek. Az Úr arra indította testvéreinket, hogy a tavalyi ugyanilyen rendezvényhez hasonlóan most is megfizessék a magyar résztvevők szállás és étkezési költségeit, annak ellenére, hogy most körülbelül kétszer annyian voltunk, mint tavaly. A létszámnövekedés egyben a múlt évi szeminárium sikerét és hasznosságát is jelezte, az akkori áldáson felbuzdulva most többen tartották érdemesnek, hogy eljöjjenek. S akik eljöttek, egybehangzóan állíthatják, hogy érdemes volt.

Öröm volt viszontlátni testvéreinket: Ian Greent, a Youth Alive Ministry vezetőjét, Phil Cant és Doug Healt, aki a resnoi (Kalifornia) gyülekezet ifjúsági pásztora. Testvéreink, különösen Ian Green, kéri, hogy imádkozzunk értük, szolgálatukért, és álmuk megvalósulásáért, mely szerint Magyarország minden városának utcáin hívő fiatalok fognak járni, hogy erővel és hatalommal hirdessék az evangéliumot. Csodálatos álom, melynek megvalósulása Isten kezében van, valamint a miénkben is imáink és gyakorlati tevékenységünk révén.

A szeminárium hasznosságának jellemzésére nehéz szavakat találni, így maradjunk annyiban, hogy rendkívül értékes tanításokat hallottunk, és gondolatébresztő gyakorlati dolgokat láttunk. Önkéntelenül adódik a párhuzam az oslói világkonferenciával. Nos, ezt a szemináriumot lelkibbnek és építőbbnek tartom a konferenciánál! Persze, ilyen párhuzamot vonni kicsit igazságtalan dolog, lévén a világkonferencia egészen más jellegű rendezvény, amin a nagy tömeg miatt már eleve nem lehetett olyan jó hangulat, mint Verőcemasaron. Az összehasonlítást nem is ezért tettem, hanem annak jelzésére, hogy nem mindig azok a leghasznosabb alkalmak, amelyek a legnagyobb hírverés mellett a legtöbb embert mozgósítják.

A verőcemasosi szeminárium a tavalyi kadarkúti alkalom folytatása volt. Az előadók az akkor elhangzottakra építve tartottak még mélyebb tanításokat, melyek mind egy irányba mutattak: szánjuk oda magunkat teljesen az Úr szolgálatára! Ismételten hangsúlyozták az ifjúsági munka fontosságát. Az emberek 85%-a 22 évesnél fiatalabb korban tér meg, tehát ez az a terület, ahol az ébredés leginkább kimunkálható. Gyakorlati tanácsokat kaptunk arra nézve, hogy hogyan közelíthetjük meg a fiatalokat, hogyan vihetjük őket magunkkal az Úrban való növekedésben, és miként tehetjük színesebbé az ifjúsági órákat és az istentiszteleteket.

Néhány kiragadott gondolat az elhangzottakból:

- A személyes növekedés abból jön, hogy engedem, hogy Isten formáljon engem.
- Csak olyan ébredés lesz a csoportodban, amilyen a szívedben. Csak akkor tehetnek csodákat az emberek, ha te is csodákat teszel az Úr nevében. Csak akkor vezethetnek másokat az Úrhoz, ha látják, hogy te ezt hogyan teszed.
- Sokszor csak azokkal foglalkozunk, akik könnyen mozdulnak Isten felé. Ha így teszünk, nem töltjük be hivatásunkat.

- Nem a kultúra, a TV elleni támadással kell foglalkoznunk, hanem az Urat kell hirdetnünk. Nem a Hare Krishna mozgalom helytelen voltáról kell meggyőznünk az embereket, hanem Jézust kell megmutatnunk nekik, és akkor önként elfordulnak a keleti vallásoktól.
- Kreatív Istenünk van, aki nem unalmas. Ellene való bűn, ha unalmassá tesszük Őt, a végtelen alkotóképességűt. Bűn az is, ha unalmasak az istentiszteleteink. Nem mutatunk elég nagy képet Istenről, ezért nem látják az emberek az Ő szépségét.
- A hagyományokhoz, tradíciókhoz ragaszkodó (vallásos) ember tiszteli Isten múltbeli cselekedeteit, de nem a jelenbelieket! A tradíció Isten valamely múltbeli cselekedeteinek az emlékműve.

Egy kedves példatörténet, ami talán kicsit gyermektegenek tűnhet, de jól illusztrálja a szolgálati ajándékok megnyilvánulását:

Történt, hogy egy gyülekezet pásztora és vénéjei egy étterembe mentek vacsorázni. Leadták a rendelést, majd az ételre várva az ajándékok működéséről vitatkoztak. Megjelent a pincér, hozta az ételeket. Három tányér a jobb, három a bal karján, egy pedig a fején. Egyszercsak megbotlott, az összes tányér leesett a földre. A tányérok összetörték, az ételek összekeveredtek, minden tönkrement. Felállt a könyörületesség ajándékával bírósági testvér: „Semmi baj, barátom! Mindenki megéssék, hogy hibázik.” A hit ajándékával rendelkező: „Imádkozom érted, s meglásd, nem lesz semmi baj, a főnök nem fog megbüntetni.” A tanító: „hát barátom, nem így kellett volna csinálnod. Elég lett volna három tányér az egyik karodon, egy meg a fejedre, és akkor a másik karoddal tudtál volna egyensúlyozni!” Az adakozó: „Én majd kifizetem helyetted a kárt, nem kell fizetned semmit sem a főnöknek.” A próféta: „látod, ha nem lettél volna a szomszédod feleségével, akkor most nem rajta járt volna az eszed, és nem botlottál volna meg!” A segítő: „Hol van itt seprű, meg szemeteslapát? Hadd takarítsam fel gyorsan az egészet!” Nem kellett tehát tovább vitatkozni az ajándékok működéséről. A szükséghelyzetben az ajándékok működésbe léptek, mégpedig mindenkinek a maga ajándéka. Ugyanazt a helyzetet mindenki más oldalról közelítette meg, a saját ajándékának megfelelően. Az előadásokon, a reggeli imaórákon, sőt az egész szemináriumon remek hangulat uralkodott. Az elméleti ismeretek mellett egyes dolgokat a gyakorlatban is kipróbáltunk; még arra is futotta, hogy mindannyian beszéljünk a táborban lakó fiatalokkal az Úr Jézusról. Jó választás volt a rendezvényt a verőcsemarosi Expressz üdülőbe vinni. A szép környezet mellett az ellátásra sem lehetett panasz. Többen közülünk láttak egy mókust a táborban. A kis állat egy diót talált a földön, s boldogan szaladt fel zsákmányával a fára a kíváncsi emberek elöl. Úgy vélem, a szeminárium résztvevői is sok „dióval” megrakottan, boldogan mentek haza, hogy otthon minél többet hasznosítsanak szolgálatukban a tanultakból. Adja az Úr, hogy ez így legyen, és megvalósuljon az a tervünk is, hogy jövőre ismét tartunk ilyen ifjúsági szemináriumot, sőt azzal egyidőben gyermekmunkás szemináriumot is angol és amerikai testvéreinkkel együtt! Az Úr munkálkodik a magyarországi ébredésen. Legyünk ebben munkatársai.

Makó – „Rendkívül fontosnak tartom a gyülekezet egységét” • ifj. Kovács Béla

%Az ország déli határszélén, Szegedtől 30 km-re található Makóról sokunknak először a város környékén folytatott hagyományos hagymatermesztés jut eszünkbe. Pedig Makón jelentős ipari üzemek is működnek, amelyek a lakosság tekintélyes részét foglalkoztatják. A 700 éves városban négy középiskola van, amelyek más intézményekkel együtt kulturális központtá teszik Makót. S ami számunkra fontos, a jórészt katolikus és református környezetben, csaknem a század eleje óta fennáll a pütkösdi gyülekezet, ami az utóbbi években dinamikusan fejlődött lelkipásztorával, Pánczél Jánossal beszélgettem a makói gyülekezet növekedését lehetővé tevő szellemi háttérrel és Isten Igéjét a szélesebb néprétegek

felé közvetítő munkájukról.

– *János testvér! Légy szíves mutasd be a makói gyülekezetet az Élő Víz olvasóinak!*

– Gyülekezetünk a II. világháború előtt az első magyarországi pünkösdi gyülekezetek között alakult meg Rózsa testvér vezetésével. Évtizedeken keresztül megtartott Isten kegyelme bennünket, s az utóbbi két évben tanúi lehettünk egy erőteljesebb növekedési hullámnak. Jelenleg ötven fő körüli a gyülekezet létszáma, és abban a nagyszerű helyzetben vagyunk, hogy ennek több mint fele fiatal, akik többségükben a világból tértek meg.

– *Mi a szellemi háttere ennek a fejlődésnek?*

– A számbeli növekedés háttere elsősorban a közös böjt és a könyörgések, amelyben a testvérek jó része szívvel-lélekkel vesz részt. Testvéri órai határozattal a keddi napokat rendszeres böjtnapokká nyilvánítottuk, amikor este erőteljes imaórákat is tartunk.

– *Van meghatározott tartalma a könyörgéseknek, vagy mindenkinek saját magára van bízva, miért imádkozzon?*

– Meghatározott kéréseink vannak az Úr előtt. Főképpen az országos méretű ébredésért, Szentlélekkel teljes munkásokért, és a kegyelmi ajándékok minél teljesebb megnyilvánulásaiért imádkozunk.

– *Rendszeres zenés evangélizációs alkalmakat is tartotok. Mondanál erről is valamit?*

– Természetesen. Minden hónapban a régi városháza dísztermében tartunk zenés evangélizációt két év óta. A gyülekezetben több főhivatású zenész van (hegedű, cselló, zongora és énekszakos tanárok). Ők és még számos fiatal szoktak szolgálni az alkalmakon a dicsőítő énekek klasszikus színezetű feldolgozásaival. Igen hangsúlyos szempont az, hogy a dicsőítés megtisztult, Szentlélekkel betöltött szívből szárnyaljon fel, mert Isten Szentlelkének ereje ekkor tud kiáradni és ekkor tudja megragadni a hallgatók szívét.

– *Tudom, hogy nagyon szeretitek dicsérni az Urat az istentiszteleteken is.*

– Igen, a vasárnapi istentiszteleteken legalább egy órás dicsőítést tartunk, ami közben megnyilvánulnak a lelki ajándékok is (prófétálás, van aki igét, látomást kap magyarázattal). Emellett, főként a csütörtöki alkalmainkon az egyéni imádkozásnak és közös imádkozásnak is helyet adunk. Az imádkozás minden módja kedves lehet az Úr előtt, ha az „lélekben és igazságban” történik (Jn 4,24). Gyülekezetünkben gyakoroljuk a Lélek által való éneklést is. Igyekszünk az 1Kor 14,15-ben megirt igét is betölteni („...imádkozom a Lélekkel, de imádkozom az értelemmel is; énekelek a lélekkel, de énekelek az értelemmel is.”)

– *Nagyon érdekes, amiről beszélsz. Én legalábbis nemigen hallottam olyan gyülekezetről, ahol együttesen gyakorolnák a nyelveken éneklést. Hogyan alakult ez ki nálatok?*

– A Lélekben való éneklésben olyan csodálatos harmónia van elrejtve, ami Isten szentségének jelenlétébe állítja az embert. Könnyes szemmel, megalázott szívvel dicsérjük az Urat, ami megragadja a kívülállókat is. Nincsen itt megszabva, hogy ki kezdje el az éneklést. Akin különösen rajta van a Szentlélek kenete, az kezd el. Nyugati gyülekezetekben szolgálataim során sokfelé tapasztaltam a Lélek általi éneklést, és átéltem áldásait. A gyülekezetet tanítottam az ige betöltésére, erősítettem, buzdítottam a testvéreket. Mivel minden ékesen és vonzóan történt, az idős és a hagyományokhoz szokott testvérek is ellenállás nélkül elfogadták a nyelveken éneklést – ami közben gyakran magyarul is hangzik –, sőt, Isten jelenlétének erőteljes átélését tapasztalva, olykor ők is együtt énekelnek a fiatalokkal. Alapvetőnek tartom, hogy az Igét minden téren hittel, megtisztult étellel, Lélekben (Szellemben) buzgón cselekedjük és betöltsük.

– *Mi a fiatalok szerepe a gyülekezet életében?*

– A fiatalok szolgálata a dicsőítés, de nem csak az övék. A békési gyülekezet bibliaiskolájába tizenkét fiatal jár Makóról. Mi a gyülekezetben céltudatosan készülünk a jövőbeli missziómunkára, amihez sok jól képzett munkásra van szükség. A fiatalok olykor a város központjában, a szökőkútnál utcai evangélizációt tartottak, aminek az volt a célja, hogy az Úrra tereljék az emberek figyelmét és hívogassanak a városházi zenés alkalmakra, mert a

gyülekezetbe nem szívesen jönnek az emberek. Máskor betegeket is látogatnak, segítenek. Még egy fontos dolog a fiatalokkal kapcsolatban, hogy a generációs feszültségeket mindig szeretetben sikerült megoldanunk, a fiatalok bizalommal fordulnak az idősekhez tanácsért, magyarázatért.

– *Milyen a kapcsolatotok más egyházakkal? Gondolok itt a felekezetközi imanapokon való részvételekre is.*

– A történelmi egyházakkal békés, kiegyensúlyozott a kapcsolatunk. – A karizmatikus kisegyházakkal, beleértve a Hit Gyülekezetét is, kimondottan jó és építő kapcsolatban vagyunk. A makói gyülekezet aktívan bekapcsolódik az Országos Felekezetközi Közbenjáró Imanapok rendezvényeibe. Volt rá példa, hogy ezeken az alkalmakon gyülekezetünk pásztora és ifjúsága szolgált dicsőítő énekekkel és működő kegyelmi ajándékokkal. Ezeket az imanapokat negyedévenként tartják a Budapest-rákosszentmihályi református templomban.

– *Nemrégén avattatok fel az új imaházat Makón.*

– Igen, sokáig magánháznál jöttünk össze, de a növekedés és jövőbeli reményeink egyaránt szükségessé tették önálló imaház vásárlását. Egy régi gabonaraktárat alakítottunk át impozáns, kétszintes, száz fő befogadóképességű imaházzá 1989-ben. A tagság erőn felüli áldozatvállalásával és kis részben más gyülekezetek segítségével tudtuk ezt megvalósítani.

– *Mi az, amit fontosnak tartasz a gyülekezet életében?*

– Rendkívül fontosnak tartom a gyülekezet egységét és a szeretet áldozatos gyakorlását – a kívülállók iránt is.

– *Köszönöm a beszélgetést. Az Úr áldja meg a makói gyülekezet munkáját gazdagabban, mint ahogy azt elképzelhetitek.*

{k1992610}

{k1992611}

Öt év telt el... • Kincses Kornélia–Monos Mihály

Immár öt év eltelt a kadarkúti szeretetotthon megnyitása óta. Az épületet 1987. október 31-én adták át rendeltetésének. Ez év október 31-én erről megemlékezve adtak hálát az otthon dolgozói, gondozottai, a meghívott vendégek és a körzet testvérisége.

Kecser István elnök testvér utalt arra, hogy még emlékszik rá, milyen volt ez a kastély mintegy 8 évvel ezelőtt: padló nem volt, az ablakok összetörve, a falak összefirkálva – minden vandál pusztításra utalt. (A kastély egyik termét valaha bálteremként is használták.)

Akkor ők, akik a kastélyt megtekintették, megálltak az épület közelében, s – emberméretű gízgától „övezve” – imádkoztak. Az imát tettek követték és Tóth László testvér vezetésével, irányításával létrejött az EPK Szeretetotthona, Kadarkúton.

Istené legyen a dicsőség! Tisztelettel és köszönettel emlékezünk meg minden dolgos kézről, amely segített ebben a munkában.

Gyánó László testvér emlékezett vissza arra, hogy kezdetben hogyan gyűlt össze a vételár, és értékelte a testvériség napjainkig tartó áldozatkészségét, adományait.

Verhman József, Kadarkút polgármestere, egyben a megyei kisebbségi és vallásügyi csoport elnöke is megemlékezett az első lépésekről. Elmondta, hogy bár szívével hitt abban, hogy ez az otthon elkészül, de az esze nem tudta elfogadni ezt. Az összefogás, a lendületes munka láttán azonban az „esze is a szíve mellé állt”.

Jóindulatú, segítségét sokszor élvezik a kastély lakói. 1989-ben az otthon Somogyért végzett munkáját Nívó-díjjal ismerték el.

Az ünnepi alkalmon néhány testvért név szerint is kiemelték megköszönve áldozatos, fáradságot nem ismerő munkájukat, adományaikat. Így Isten iránti hálával hangzott el Tóth László, Lugosi István, Szabó Imre, Simon József, Kötő István, Zolnai Endre, Dicső László, Szabados István testvér neve. Természetesen még nagyon sokan résztvettek a munkában, hívó

és nem hívő emberek is.

Sok segítségért illeti köszönet Chernel Gyula testvért és a svéd testvéreket, akik kamion számra küldték adományait. Jelentős segítséget kaptunk az angol testvérektől is.

Hála legyen Istennek, hogy az Otthon soha nem volt fizetésektelen, mindig volt és van étel az asztalon. Apró lépésekben, ugyan, de folyamatos az otthon környezetének további szépítése, korszerűsítése. Épül a kerítés, a hátsó kertben kis ház készül a szerszámok, a vetemények, és a termékek tárolására. Itt fog lakni Monosi József testvér, a kert gondozója, aki Isten kegyelméből 80-as éveit éli. A kapunál készülő „őr-házikónak” is elkészültek a tervei. Az elmúlt 5 évben hatvan idős embernek jelentett új otthont a Vóta-pusztai kastély. Jelenleg 29 idős lakó van, s kettő főnek folyamatban van a felvétele. A 15 fő dolgozóból öten helybeliek.

Kadarkút nemcsak az idős és megfáradt emberek számára jelent életteret.

Nyaranta megelevenedik a kastély környéke: gyermektábor, ifjúsági tábor, országos konferencia és kisebb-nagyobb tanfolyamok kerülnek itt megrendezésre.

A tanév során a helyi általános iskola lakói is ellátogattak ide. De 1991/92-es tanévben a Bibliai Főiskola hallgatóinak is otthont adott.

Bátran mondhatjuk, hogy aki csak megfordul itt, jó benyomásokkal, emlékekkel távozik innen.

Valóban találóak voltak Kecser István testvér szavai, amikor Betániához hasonlította az otthont.

Kívánjuk, hogy Isten áldása nyugodjon meg a kastélyon, lakóin és az ott szolgáló, dolgozó testvéreken, még sokszor 5 éven keresztül!

GONDOLKODÓ

A miszticizmus és az áltudományok • Kovács Zoltán

Korunk egyik legjellemzőbb és legsajátosabb jelensége a miszticizmus, a misztikus gondolkozásmód térhódítása. E káros jelenség az utóbbi években fokozottan érződik Magyarországon is. A miszticizmus terjedésének több oka van. Az egyik maga a demokrácia, hiszen a demokráciában véleménynyilvánítási szabadság van; bármilyen nézetet szabad tehát hirdetni a sátánizmustól a jehovizmusig és a keleti vallásokig, a parajelenségek létezésétől a ufóig, az agykontrolltól a csodadoktorokig. A másik ok, hogy a kommunizmus bukása ideológiai űrt hagyott maga után, s az emberek kétségbeesetten igyekeznek támaszt lelteni a régi – hamisnak bizonyult – ideológia helyett egy újban. Erre kínálnak lehetőséget a misztikus dolgok. A bennük való hit elfogadását nagymértékben elősegíti az a sokakban élő tévhit, hogy mindaz, ami korábban tiltva volt, vagy „hivatalosan” nem létezett, az szükségképpen igaz. Ugyanezen okok miatt hasonló jelenségek figyelhetők meg a volt szocialista országokban, például Csehszlovákiában és a FÁK tagállamaiban.

A miszticizmus fajtái: áltudományok (asztrológia, csodadoktorok, parajelenségek vizsgálata, bioritmus, agykontroll), misztikus vallások (animizmus, keleti vallások, álkeresztény vallások, a szentek tisztelete és a máriakultusz), és ami a legsajnálatosabb, a hívő keresztények között fellelhető miszticizmus. A miszticizmus – legyen az bármilyen fajtájú –, kiváló eszköz a Sátán kezében az emberek becsapására. Az emberek azt hiszik, amit el akarnak hinni, nem nehéz tehát becsapni őket. Nekünk, hívő keresztényeknek az evangélium hirdetése és megélése a feladatunk, nem pedig a misztikusokkal való vitatkozás, de nem árt, ha hallunk és tudunk a dolgokról, és el tudjuk őket helyezni a maguk helyére. E célt szolgálják a Gondolkodó rovat mostani és ezután következő cikkei.

Az áltudományok a misztikus gondolkozás öszvérei. Nevükből kitűnik, hogy nem

tudományos, csak tudománynak látszó valamik: a misztikus jelenségek létezését próbálják „tudományosan” igazolni. Az igazi misztikus a vallásokban található. Az áltudományok misztikumai pedig a természetfelettinek vélt jelenségek. Az áltudományok sora meglehetősen terjedelmes, ezért itt csak néhány példát sorolhatunk fel.

Az ártatlanabb kategóriába tartoznak az örökmozgók és a „hipertéri energiát” felhasználó motorok feltalálói. Az emberek tudatában végzett kártételük viszonylag kicsi; azt az illúziót keltik, hogy rendelkezésünkre áll egy végtelen energiaforrás, melynek segítségével az emberiség problémái megoldhatók. Viszonylag könnyen rájuk bizonyítható, hogy csalnak, csak alaposabban meg kell vizsgálni szerkezeteiket működés közben. Nem véletlen, hogy sok ilyen „feltaláló” gépe a tüzetesebb vizsgálatot megelőzően felrobban, vagy más baleset áldozatául esik: gazdáik ily módon megúszhatják a lebukást.

Nehezebben bizonyítható a csalás az asztrológusok esetében. Ők a csillagjóslással (asztrológia) foglalkoznak, ami tipikus áltudomány, és nem tévesztendő össze a csillagászzal (az asztronómiával), az égitestekkel foglalkozó tudománnyal. Az asztrológia azt állítja, hogy a csillagok állása befolyásolja a földi eseményeket, s az ember sorsát egész életére meghatározza az, hogy születése pillanatában milyen volt a csillagok állása. Ez az állítás önmagában nevetséges. Gondoljunk csak a kétpetéjű ikrekre, akik gyakorlatilag egyidőben születnek egy helyen, jellemük és sorsuk mégis teljesen más! Az asztrológusok elmélete szerint a kétpetéjű ikreknek azonos jellemmel és sorssal kellene rendelkezniük.

Miért hisznek az emberek mégis az asztrológiában? Részben azért, mert az asztrológusok rafinált emberek, és jóslásaik tágra értelmezhetőek. Jóslásaikba bőven belefér valamely esemény, illetve annak ellenkezőjének bekövetkezése. Így történjen bármi, az asztrológusoknak mindig igazuk van!

Az asztrológiában való hit terjedésében nem elhanyagolható a sajtó szerepe sem. Manapság már alig akad olyan valamirevaló újság, ami ne közölné rendszeresen horoszkópokat. Az emberek félnek a jövőtől, szeretnék tudni, hogy mit hoz a holnap, örömmel kapnak tehát a „játékos” horoszkópok után. Az állítólag az emberek javára tevékenykedő újságok pedig nem állnak a „sarkukra”, hanem annak ellenére is folytatják a népbutítást, hogy tudják, hogy hazugságokat közölnek, mivel ennek révén egy picivel emelni lehet a példányszámot. Az egész már olyan méreteket öltött, hogy még az amerikai elnökkel és feleségével is előfordult, hogy lemondtak egy utazást a csillagok kedvezőtlen állása miatt! A jövő után való tudakozódás a horoszkópokban bűn, de az emberek ezzel látszólag mit sem törődnek. „Ne találtassék te közötted ...jövendőmondó ... Mert mind utálja az Úr, aki ezeket míveli” (5Móz 18,10–12).

A bioritmus az asztrológiához hasonló jellegű áltudomány. Itt a születés pillanatában indul el három különböző hosszúságú ciklus, ami meghatározza az ember fizikai, értelmi és pszichikai teljesítőképességét annak megfelelően, hogy az illető éppen mely szakaszában van ezeknek a ciklusoknak. Tehát az asztrológiához hasonlóan a bioritmus is a születés időpontjával operál, és ebből vezeti le, hogy mi várható az adott napokon az illető életében. Bár az ilyen ciklusok létezését semmi sem bizonyítja az égvilágon, mégis sokan hisznek, hittek bennük. Manapság már nem olyan divatos a bioritmus, mint régen. Svájcban állítólag még a buszsofőrök munkabeosztását is az alkalmazottak bioritmusa alapján készítették el. A módszer bevezetése a balesetek számát nem csökkentette, ellenben jelentősen vastagította az ebből hasznot húzó emberek pénztárcáját.

Az áltudományos irányzatok közül különösen visszaszítók azok, amelyek a súlyosan beteg emberek fokozott kiszolgáltatottságát, hiszékenységét és élni akarását használják ki. Közismert a „manilai csodadoktorok”, a „pszichosebészek” működése, amely országunkban is nagy publicitást kapott. A dolog természetesen csalás. Kevesen tudják, hogy ennek az illúzióknak lett áldozata Peter Sellers, a neves angol filmszínész is. Az orvosai sürgős műtétet ajánlottak Sellersnek rákos megbetegedése miatt. A neves művész érthetően húzódozott a

műtétől, végül a manilai csodadoktorok kezére adta magát, akik a kártékony daganatot kioperálva „teljesen meggyógyították”. Sellers röviddel a „csoda” után meghalt és a boncolásnál természetesen az is kiderült, hogy semmit sem operáltak ki belőle. Ilyen esetekben azonban az igazságszolgáltatás tehetetlen, mivel a kuruzslás más országban játszódik le, az ottaniak pedig nem szándékoznak a dollármilliókat hozó üzletet holmi erkölcsi aggályok miatt megszüntetni. Üzleti okokból népszerűsíti ezeket a hazugságokat a magyar TV is a Nulladik típusú találkozások című műsorában, s ugyanilyen megfontolásból küldött a Népszava is „tudósokat” Manilába az ügy kivizsgálására.

A Népszava emberei persze nem láttak egyetlen ilyen csodás gyógyulást sem, de azzal a meggyőződéssel tértek haza, hogy azért biztosan van valami ebben a dologban.

Az újabban igen felkapott természetgyógyászok sem riadnak vissza a gátlástalan csalásoktól. Ameddig csak gyógynövénykúrákat ajánlanak, addig nincs semmi baj, hiszen ezeknek a növényeknek valóban van gyógyító hatásuk; a gyógyszeripar is belőlük állít elő sok gyógyszert. De a természetgyógyászok nem elégednek meg ennyivel, az emberek hiszékenységét kihasználva a gyógyító kúrákba behozzák a talpmasszázs, a „magnetizált” vizet és a bioenergiát, amelyek állítólag csodás hatással bírnak, csak erről épp a betegségek nem vesznek tudomást. A volt Szovjetunióban a hiszékeny TV-nézők minden reggel vízzel telt üveget tesznek a TV-készülékük tetejére, hogy a TV csatornáján keresztül a természetgyógyász megtöltse gyógyító erővel. Magyarországon történt, hogy egy természetgyógyász vizeletkúrát írt elő páciensének. A kúra abból állt, hogy az illetőnek a saját vizeletét kellett innia, a maradékkal pedig a testét kellett borogatnia. A szerencsétlen áldozat a harmadik napon rosszul lett a kúrától, kórházba szállították, és csak a gyors orvosi beavatkozás mentette meg az életét. Az emberek mindezek ellenére is hisznek a természetgyógyászokban, és hajlandók súlyos összegeket fizetni a kuruzslásért.

Természetesen hatástalan az agykontroll módszerének alkalmazása is, ugyanolyan csalás, mint azok a könyvek, amelyekben „holtbiztos” receptek vannak a fogyókúrázásra, vagy arra, hogy hogyan lehet az emberből rövid időn belül sikeres vállalkozó. Az olvasók nem, de a könyvek írói és terjesztői valóban rövid időn belül meggazdagodnak. Csalás volt az is, amikor egy ember azt állította, hogy van egy jó módszere a bűnözők megjavítására. Az illető engedélyt kapott rá, hogy a váci fegyház lakóin kipróbálja módszerét. Az egésszel csak annyi volt a hiba, hogy az általa teljesen megjavultnak tartott bűnöző már a próbaszabadság idején újabb bűncselekményeket követett el...

Jelenleg Németország visszhangzik a „geopatikus sugárzás” felfedezésének izgalmaival. Ez a sugárzás állítólag a föld mélyéből ered, rákkeltő és semmiféle eddig ismert tudományos műszerrel sem mutatható ki. Szerencsére, állítják a sarlatánok, a sugarak jelenlétét megérzi a varázsvessző, hogy a német kormány 1990-ben 400.000 márkát költött arra, hogy a varázsvesszősök végigvizsgálják a kormányhivatalokat és kórházakat, hogy az asztalokat és ágyakat megfelelően elhelyezve elkerüljék a halálos geopatikus sugarakat – amelyek létezését a hatóságok elhitték.

A világon sokfelé a rendőrség rendszeresen konzultál parafenomén „látnokokkal”, akikről azt hiszik, hogy segítenek a bonyolult ügyek felderítésében. Az Egyesült Államokban és Angliában hosszan tudományos vizsgálatokat folytattak e „rendőri látnokok” teljesítményével kapcsolatban, és kiderült, hogy semmi hasznuk sincs, sőt éppenhogy hátráltatják a nyomozást. Ennek ellenére a sajtó ugyanúgy reklámozza őket, és az üzlet továbbra is jól megy!

Csalók az egyszerű kanálhajlítgató parafenomének is, mint amilyen Ignatyenko vagy Uri Geller. Utóbbi Magyarországon is megszegyenült, amikor nem is olyan régen nagy dirrel-dúrral Szegedre érkezett, hogy „természetfeletti” képességei révén megtalálja az elrabolt Farkas Helgát. Geller eredménytelenül távozott, az elrabolt lányról azóta sincs semmi hír. Uri Geller csalásait James Randi, világhírű bűvész leplezte le, akire ezét Geller igen megharagudott, és most bírósági perek sorozatával igyekszik anyagilag tönkretenni. Az

amerikai jogrendszer szerint ugyanis a peres ügyeknél a per kimenetelétől függetlenül mindegyik fél maga fizeti a perköltségeit. Ezt a lehetőséget egy olyan gazdag ember, mint Geller, kihasználhatja, és perek sorozatával hallgatásra kényszerítheti kritikusait. James Randi nemrégiben Budapesten részt vett két „mágneses” hölgy bemutatóján. Az egyik hölgy levette a karóráját és a homlokára tapasztotta; az óra ott maradt. A másik egy kis porcelán csészealjot helyezett a homlokára, az is ott maradt. Mindketten azt kérték, magyarázza meg, hogy lehet ez? Randi számára nyilvánvaló volt, hogy a hölgyek arcfestéke a természetes izzadsággal kombinálva ragasztotta oda homlokukhoz e kis tárgyakat. Hogy a magyarázatot demonstrálja, Randi odanyomta négy közelben álló személy homlokára a tárgyakat, és minden esetben könnyen odaragadtak. Ezzel véget is ért a „mágneses” hölgyek bemutatója. Az érdekes viszont az, hogy ez sem győzte meg a jelenlevőket, hogy az egész dolog egy hibás gondolatmenet eredménye volt. Mindkét hölgy továbbra is meg volt győződve különleges képességeiről. Míg vannak, akik anyagi haszon szerzése érdekében ejtik át az embereket, e hölgyek saját magukat csapják be, és mindig is meg lesznek győződve arról, hogy „mágnesesek”.

Egész más jellegű áltudomány az ufók vizsgálata. Erre fokozottan érvényes az a megállapítás, hogy az emberek igaznak tartják az ufók létezését, csak azért, mert a kommunista érában nem volt szabad beszélni róluk. Ez a magyarázata annak, hogy a kommunista uralom bukása óta a volt szocialista országokban sokszorosára szaporodott az ufó észlelésének száma. A leghíresebb ilyen eset a júniusban felfedezett székesfehérvári gabonaköré volt. Ekkor az egyik búzatabla közepén egy szabályos kört találtak, melyben a búzaszálak mind egy irányban voltak megdőlvé. A hír hamar szárnyra kapott. A környékbeliek csodájára jártak az esetnek. Különböző szakértők nyilatkoztak, hogy a kör csak földöntúli eredetű lehet, mivel emberi eszközzel ilyet nem lehet létrehozni. Még olyan eset is volt, hogy valaki számítógépvezérlésű kamerával akart felvételt készíteni, ám a vezérlő szerkezet a körben mindig felmondta a szolgálatot, csak a körön kívül működött. Egyesek idejártak meditálni, mivel varázserőt tulajdonítottak a „földöntúli” lények által létrehozott körnek. A gabonakör felfedezését követően több szemtanú is jelentkezett, akik „látták” az ufót leszállni a búzatablába, csak az az egy baj volt, hogy a vallomások egymásnak ellentmondóak voltak. Mindez így ment egy pár hónapig, amíg az egyik Friderikusz showban ki nem derült az igazság. Két fehérvári gimnazista fiú volt a tettes. A műsorban elmondták, hogy hogyan készítették a kört, és állításukat fényképekkel is igazolták. Az egészet heccből tették, hogy rámutassanak az emberek hiszékenységre. Tréfájuk igazán jól sikerült; a műsorba meghívott ufó szakértők még a nyilvánvaló bizonyítékokkal szemben is ostoba elméleteiket és „szakkönyveiket” hozták fel, és alig akarták elismerni, hogy bizony tévedtek, és nem járt semmilyen ufó Fehérvár környékén.

Az áltudományokra vonatkozó példák kapcsán rá kell döbbernünk arra, hogy a körülöttünk levő világban nagyon sok a csalás, mi pedig könnyen becsaphatóak vagyunk. Védekezni csak egy módon lehet: az Ige alapos ismerete és a Szentlélek vezetése révén. Az áltudományok két dologból táplálkoznak: az emberek misztikus utáni vágyából és az ezt gátlástalanul kihasználó üzleti érdekből, ami nem riad vissza a csalásoktól sem. Az utóbbival szemben csak annyit tehetünk, hogy nem hiszünk a mégoly erősen „bizonyított” áltudományos jelenségekben sem. Az emberek misztikus utáni vágya viszont azt mutatja, hogy hiányzik valami, jobban mondvá Valaki az életükből. Nem ismerik Istent, sem Jézus Krisztust, a Megváltót, aki megoldás a világ és az egyéni ember problémájára.

Ő mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek” (Mt 11,28). A mi dolgunk, hogy ezt a hívást eljuttassuk az erre szomjázó embereknek, s ily módon betöltsük küldetésünket a világban.

Irodalom:

Bencze Gyula, 1991.: A természet nem csal, csak az ember... (Természet Világa, 122,571.)

Randi, James, 1992.: A tudományos műveletlenség veszélyei (Természet Világa, 123,232–233.)

HIRDETÉS – REKLÁM – EGYEBEK

Felhívás • OIM

Az EPK Országos Ifjúsági Munkacsoportja igen nagy szeretettel és nem kevesebb bizakodással felkéri az ország pünkösdi fiataljait, ifjúsági csoportjait, hogy

1993. január 15-i határidővel

küldjétek meg számunkra a '93-as év első félévi (de legalább az első negyedévi) programtervezeteket (evangélizációk, ifjúsági találkozók, tanfolyamok stb.). Az Élő Víz következő számában az esetleges egyeztetések után – szeretnénk közreadni a programokat, hogy minél többen és többet tudjunk egymásról, tudjunk egymásért imádkozni, esetleg minél többen betervezhessék maguknak a részvételt ezeken.

Címünk: 1143 Budapest, Gizella u. 37.

{k1992612}

Impresszum

Főszerkesztő: TELEGDI JÓZSEF

Szerkesztő Bizottság: BALOGH SÁNDOR, KÁZMÉR PÁLNÉ, ifj. KOVÁCS BÉLA, KOVÁCS ZOLTÁN, MAKOVEI JÁNOS, D. NAGY ANDRÁS, PÁNCZÉL JÁNOS, PEREI MÁRTA

Tördelőszerkesztő: ifj. FÁBIÁN ATTILA

Kiadja az Evangéliumi Pünkösdi Közösség 1143 Budapest, Gizella u. 37. Telefon: 251-6987

Felelős kiadó: KECSER ISTVÁN elnök

Kéziratot nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

KERESZTREJTVÉNY

Keresztrejtvény • Készítette: Nagy Kornél, Bp. Agapé Gyülekezet

{k1992613}

VÍZSZINTES: 1. AZ I. BIBLIAI IGEVERS KEZDETE. 19. „Ha akkora hitetek volna, mint a...” (Mt). 20. A Galileai-tenger régi, ószövetségi neve – névelővel (Józs). 21. A távolabbít. 22. ... a testsúlyából (fogy) 23. Össze-vissza tépáz! 24. Nyomná, taszítaná. 25. Úgy legyen (–ékezet). 27. Betű kiejtve. 28. Zéró hangzói. 29. A II. BIBLIAI IGEVERS KEZDETE. 30. Római 649-es. 31. Sámson atyja. 33. Heveny. 35. Hangtalanul lecsap! 37. Feldúlt kas! 38. ...dorf; német városka, a cseh határ közelében. 39. Kezdetben. 41. „A szelíd ... a testnek élete” (Péld). 43. Air-to-Air; a levegő-levegő rakéta rövidítése. 44. Ebed fia, aki fellázította Sikem férfiai Abimélek ellen. 46. Poggyász. 47. Vezetőfülke tartozéka. 49. Névelős névelő. 51. Árus betűi keverve. 52. Sokáig elmaradó. 54. AZ I. BIBLIAI IGEVERS VÉGE. 57. Cukrot tesznek a teába. 59. A sri lankai és az egyiptomi autók jelzései. 60. Iskolai tantárgy (az utolsó betű nélkül). 61. A tantál vegyjele. 63. Két azonos kettősbetű. 64. Uradalmi szolgálo (–ékezet). 66. Terem páratlan betűi. 67. Orbiting Frog Otolith; amerikai kutató műhold rövidítése. 69. Indiai gitárféle. 71. A salétromban van! 73. Karfiol darab! 74. Mértékegységek

ezerszeresét jelöli. 76. Mózes bátyja (– ékezet). 77. Fonásra alkalmas pamutszálacsák – névelővel. 80. Ármányok, fondorlatok. 82. Pestmegyei község. 84. Újszövetségi férfi, kinek hazugság miatt kellett meghalnia. 85. ...en; jelszó, jelmondat. 86. Világhírű amerikai, irodagépeket gyártó cég. 87. Vég nélküli rátét! 88. Piano. 90. Pásztorok bőrkabátja. 92. Ugyanaz, röviden. 94. Színestévé-rendszer az USA-ban. 96. A II. BIBLIAI IGEVERS FOLYTATÁSA. 97. Összetört lakat! 98. A libanoni és a francia gépkocsik jelzései. 100. Olasz városka, San Marino-tól 80 km-re. 102. Fiú, népies szóval. 103. Elektromos kisüléskor keletkezhet. 104. Még nem bakfís! 106. ... méter, nyomásmérő műszer. 108. Szintén. 109. Bolgár repülőgépeken látható jelzés. 110. Csukló..., zsanér. 111. Norvégiai város. 113. Fénykvantum, visszafelé. 115. Minőségi ellenőr. 117. Három római számjegy, összegük: 101. 118. Sugalmazó, ösztönző személy, idegen szóval. 120. Lábán leányai.

FÜGGŐLEGES: 2. Fehér, jégkristályokból álló lerakódás. 3. Krisztus két neve. 4. Szent rövidítése, pl. a francia helységnevek előtt. 5. Edény. 6. Nimród alapította babiloni város. 7. Naám betűi keverve. 8. Vízínövény (– ékezet). 9. Félzeg! 10. Egyházi előljáró. 11. Földművelő eszközöm. 12. Belsőégésű motor típus, fonetikusan. 13. Község, régen Kakucshoz tartozott. 14. A súly és az erő alaplémértékegységeinek rövidítései. 15. Élet (– ékezet). 16. Szolmizációs hangok, visszafelé. 17. „A fehér ... a szenteknek igazságos cselekedetei” (Jel). 18. Néprajz. 19. A II. BIBLIAI IGEVERS BEFEJEZÉSE. 23. Örökké, mindig, franciául. 26. ...-Baker, Nobel-békedíjas 1959-ben. 28. Díszessé. 32. Így nevezték az alkimisták a ként. 33. Az alumínium és a szén vegyjele. 34. Beszéd tárgyát. 36. A Dunazug-hegység 756 m. magas csúcsa. 40. Narancs darab! 42. Oltalmazzák. 45. „Világosság fiai vagytok és nappal fiai, nem vagyunk ... a sötétségé!” (1Thes). 48. Sakkfigura szín. 49. Pest megyei község, visszafelé. 50. Írószerrel való betűvetés, névelővel. 52. Borsod megyei városba való. 53. Hét napig volt Izráel királya. 55. A nitrogén, az itrium és a kén vegyjele. 56. A garázsban van! 57. A jó pengének van. 58. A természetben előforduló legnagyobb atomsúlyú vegyi elem. 59. Hízgelgessel, ígergetéssel történő hívogatás. 62. Európai nép, névelővel. 65. Álom, angolul. 68. Áldozatbemutatásra szolgáló építmény. 70. Tengeri halfajta. 72. Fejér megyei város betűi, keverve. 75. Jebuzeus férfi, akinek szérűjét megvette Dávid (1Krn). 77. A bibliai kánonból kihagyott könyvek elnevezése. 78. Orosz repülőgép típus. 79. Mózes két kémje a tizenkettőből. 81. Finn kisváros, Lahti közelében. 82. Próféta volt Izráelben. 83. B-dúr hármas hangjai, keverve. 85. ... Francisco. 89. ... pluribus impar (mindenek fölött álló) 90. Csúszás, angolul. 91. Becézett fiúnév. 93. Férfinév, melyet az Ibériai-félsziget királyai is viseltek. 95. Vármegye volt, hazánk régi, tiszántúli részében. 97. A szélein kövez! 99. Első, angolul. 101. Várpalota része (+ ékezet). 103. Csillag ... 105. Opus betűi, keverve. 107. Molotov nevének része. 109. ... király (Shakespeare) 112. Fél baksis! 114. Volt rendező iroda. 115. Libanoni légitársaság (+ ékezet) 116. A mécses vége! 119. A rádium vegyjele. 120. Római 55-ös. 121. Bácsi, népiesen.

BEKÜLDENDŐ:

a vízszintes 1. 29. 54. 96. és a függőleges 19. sorokban található két igevers, a bibliai helyek pontos megjelölésével.

GYERMEKKÖR

{k1992614}
 {k1992615}
 {k1992616}
 {k1992617}
 {k19926D}